

POWTÓRNE NARODZINY

Jeśli się ktoś nie narodzi powtórnie, nie może
ujrzeć Królestwa Bożego.
Trzeba wam się powtórnie narodzić! (Jan 3:3, 7)

Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i

Bogiem było Słowo. (Jan 1:1)

Nasieniem jest słowo Boże. (Łukasz 8:11)

Jesteście bowiem ponownie narodzeni

nie z ginącego **nasienia,**

ale z niezniszczalnego, dzięki Słowu Boga,

które jest żywe i trwa na wieki.

Właśnie to Słowo ogłoszono wam
przez Ewangelię. (1 List Piotra 1:23, 25)

Powtórne Narodziny w Królestwie Bożym

1. Królestwo Boże.....	str. 2
2. Królestwo Boże na Ziemi.....	str. 5
3. Prawa Królestwa Bożego.....	str. 6
4. Cel praw Królestwa - Doskonalenie człowieka.....	str. 7
5. Życie w Królestwie Bożym.....	str. 8
6. Charakter Królestwa Bożego.....	str. 11
7. a. Doskonałość - Jest Królestwem doskonałości.....	str. 12
8. b. Pokój - Jest Królestwem pokoju.....	str. 14
9. c. Miłość - Jest Królestwem miłości.....	str. 17
10. d. Radość – Jest Królestwem radości w Duchu Świętym...	str. 19
11. Porzucenie starych rzeczy.....	str. 20
12. Rzeczy z Królestwa Bożego.....	str. 25
13. Powtórne Narodziny.....	str. 27
14. Pytania do osobistego badania i autorefleksji.....	str. 34

Królestwo Boże

„Kraj/królestwo ze złotymi ulicami” gdzie nie ma łez, smutku, lub cierpienia... miejsce, gdzie śmierci już nie ma. Taki kraj może przyciągnąć uwagę wielu. Uważamy, że nie ma człowieka, który mając możliwość lepszego i nieśmiertelnego życia, nie życzyłby sobie takiej egzystencji. (On otrze z ich oczu wszelką łzę, a śmierci już odtąd nie będzie. Ani żałoby, ni krzyku, ni trudu nie będzie, bo pierwsze rzeczy przeminęły. Objawienie 21:4; Rynek i ulicy Miasta zrobione były z czystego złota. Objawienie 21:21)

Poza “złotych ulic”, w tym Królestwie istnieją również rzeczy o duchowej naturze, które są ciężkie do zrozumienia i trudno dochodzą do ludzkiego umysłu; dla większości z naszych bliźnich są one szaleństwem. (Zmysłowy człowiek nie pojmuje tego, co jest z Bożego Ducha, gdyż głupstwem mu się to wydaje. 1 Korynt. 2:14)

Te rzeczy odwróca wszystkie wartości w naszym życiu górami nogami, gdyż są one przeciwieństwem tego, czego nauczyliśmy się ze świata. Z tych powodów “Królestwo Boże” pozostanie dla większości z nas tajemnicą. (Rzeczy, które ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć, tak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują.... 1 Koryntów 2:9)

Syn Boży powiedział, abyśmy nie szukali jedynie Królestwa Bożego, lecz również „Jego doskonałości”, co oznacza, że Królestwo Boże to więcej niż miejsce komfortu. (Szukajcie wpieryw Królestwa Bożego i Jego doskonałości. Mateusz 6:33)

Wielu z nas chce być zbawionych i należeć do Raju, lecz świętość, lub doskonałość tego Królestwa wymaga trudnego poziomu do osiągnięcia; jesteśmy powołani, abyśmy odrzucili wiele rzeczy, które do tej pory były naszym sposobem życia.

Jedna z rzeczy, z których często korzystamy i musimy porzucić to kłamstwo, czy to małe lub wielkie. Łatwo zaobserwować, że nie ma człowieka, który nigdy nie użył kłamstwa. Jest ono korzystne gdy spóźniamy się do pracy, gdy późno wracamy do domu, gdy chcemy zdobyć pracę, w biznesie... Mimo wszystko, ci, którzy chcą zrezygnować z kłamstwa, płacić muszą stratą korzyści, które ono przynosi.

Jeszcze jedna z rzeczy, za którą goniliśmy, to egoizm/samolubność. Odkąd przyszlismy na świat, skupieni jesteśmy tylko na sobie, po czym cały epizod życia jest skoncentrowany na tymże aspekcie. Musimy jednak zwrócić uwagę, że samolubności nie odnajdujemy wśród wartości Królestwa Bożego.

Pismo Święte podkreśla niektóre charakterystyki świata, które odnaleźć się nie da w Królestwie Niebieskim: “...samolubni, chciwi, wyniośli, pyszni, bluźniący, nieposłuszni rodzicom, niewdzięczni, niegodziwi, bez serca, bezlitośni, miotający oszczerstwa, niepohamowani, bez ludzkiej miłości, nieprzychylni, zdrajcy, zuchwali, nadęci, miłujący bardziej rozkosz niż Boga.” (2 Tymoteusz 3:2) „Wszystko bowiem, co jest na świecie, a więc: pożądlivość ciała, pożądlivość oczu i pycha tego życia nie pochodzi od Ojca, lecz od świata.” (1 List Jana 2:16)

Aby poznać wartości panujące w Królestwie Bożym, istotne jest nie podążać za tłumem lub za tradycjami, tylko przeprowadzić osobiste badanie. Kogo nie pociągną te wartości i nie zrozumie, że powołany jest do pokojowego życia w "czystości" i "doskonałości Boga", ten nie będzie w stanie poznać tajemnicy tego Królestwa.

Jest wiele pytań, które powinniśmy sobie zadać, na które odpowiedź można znaleźć jedynie w Piśmie Świętym. (Jesteście w błędzie, gdyż nie znacie Pisma... Mateusz 22:29) Aby odnaleźć odpowiedzi na nasze pytania, musimy Pismo nie tylko przeczytać, ale je pokornie i uważnie przestudiować. Przykładowe pytania:

1. Kto należy do tego Królestwa i jakie są ich cechy charakteru?

2. Jakie są wartości Królestwa Niebieskiego? (Rzeczy, które ani oko nie widziało... tak wielkie rzeczy przygotował Bóg... 1 Koryntów 2:9)

3. Wiemy, że każde narodziny na świecie oparte są na nasieniu z którego rodzi się nowe życie. W tym nasieniu znajduje się niezbędna do życia informacja genetyczna. Pismo nam mówi, że narodziny w Królestwie Bożym oparte są również na nasieniu, z którego kiełkować będzie nowe życie. (Każdy, kto narodził się z Boga... trwa w nim Jego nasienie. 1 List Jana 3:9) Czy zastanawiałeś się jakie informacje genetyczne odnajdywać można w Bożym nasieniu? Czyj obraz możemy znaleźć w nasieniu, z którego się powtórnie narodzimy? Jak wygląda ten obraz?

4. Czy uważasz, że to Królestwo ma prawa dotyczące nowego sposobu życia? Czy mógłbyś wejść, lub innymi słowy powtórnie się narodzić w tym Królestwie, nie znając tych praw i nie zawierając kontraktu/przymierza, przez które byś się zobowiązał do ich poszanowania? (Zobacz: ks. Wyjścia 24:3-8)

5. Na podstawie jakich warunków wybiera Bóg tych kilku z wielkiej masy powołanych? (Bo wielu jest powołanych, lecz mało wybranych. Mateusz 22:14)

6. Czy musimy w tym życiu osiągnąć miarę wielkości Chrystusa, czyli doskonałości naszego charakteru? (Nic nieczystego nie wejdzie. Objawienie 21:27)

W następujących stronach spróbujemy ci zaoferować odpowiedź na te pytania i mamy głęboką nadzieję, że wzbudzą one w tobie chęć do poznania tajemnic Królestwa, i że sprawią ci pragnienie do poznania Boga takim, jakim jest. (A życie wieczne jest takie: aby znali Ciebie, jedyne prawdziwego Boga. Jan 17:3)

Pismo mówi nam, iż Bóg miał plan, w którym przewidział stworzenie istot mających Jego cech, mających Jego obraz i podobieństwo. (Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył. ks. Rodzaju 1:27)

Stworzenie miało na celu wspólne życie człowieka z Bogiem, zgodnie z prawami panującymi w Jego Królestwie. Człowiek zaś został oszukany przez Szatana i w ten sposób rozdzielił się od Boga, tracąc Jego obraz/podobieństwo. (Efez. 2:1)

Pismo nam pokazuje, że jeszcze zanim stworzył świat, Bóg wziął pod uwagę możliwość upadku i przygotował plan rehabilitacji i doskonalenia człowieka. (W Nim wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem. Efez. 1:4) Tak więc Bóg umożliwił człowiekowi

ponownego narodzenia z Boga, aby wzrastał i ponownie stał się podobnym do Niego. (Obecnie jesteśmy dziećmi Bożymi, ale jeszcze się nie ujawniło, czym będziemy. Wiemy, że gdy się objawi, będziemy do Niego podobni. 1 List Jana 3:2)

Mimo wszystko, ci co chcą się dostać do Bożego Raju przejść muszą przez takie same konfrontacje z przebiegłością Szatana jak pierwsi ludzie. Przyjdzie on z takimi samymi metodami i zachętami do zlekceważenia Bożego Słowa jakimi przybył do Adama i Ewy. (“Czy rzeczywiście Bóg tak powiedział?” ks. Rodzaju 3:1)

Jedną z wielkich bitw Szatana jest o zatrzymanie nas w “duchowej śmierci”, w której człowiek się znajduje. Robi on wszystko co może, aby nie doszło do ponownego narodzenia, gdyż jest to moment, w którym traci on swoje prawo nad człowiekiem. (Jeśli się ktoś nie narodzi powtórnie, nie może ujrzeć Królestwa Bożego! Jan 3:7)

Jego celem jest abyśmy zostali w umysłowej (martwej) wierze, abyśmy nie zrozumieli, że jesteśmy powołani do pokojowego życia w czystości Królestwa. (Gdy ktoś słucha Słowa o Królestwie i go nie rozumie, przychodzi Zły i porywa to, co zasiane jest w jego sercu. Mateusz 13:19) Podobnie jak kusił Pana Jezusa, może on do nas również przyjść, używając różnych tekstów Pism. (Mateusz 4:6). Aby unicestwić wszelkie obawy o nasze upodobanie do Pana, Szatan użyje swoich ludzi aby nas oszukali. Oni nas uczą, iż do zbawienia potrzebna jest tylko wiara w ofiarę Pana i w pewne tradycje, tłumacząc, że doskonalenie naszego charakteru nie jest potrzebne.

Aby osiągnąć swój cel, ci nauczyciele podkreślają tylko niektóre teksty Pism, jako przykład: „Łaską jesteście zbawieni.” (Efez. 2:8). Oni zaś nigdy nie wymieniają tekstów, które jasno podkreślają, że również potrzebny jest nasz wysiłek. (Podążajcie za pokojem i uświęceniem, *bez którego nikt nie zobaczy Pana!* Hebrajczy 12:14; Kto mówi: *Znam Go*, a nie zachowuje Jego przykazań, ten jest kłamcą. 1 List Jana 2:4)

Jeśli spojrzymy na otaczającą nas rzeczywistość, wnioskujemy, że Szatan wielu oszukał tym nauczaniem. Zaobserwować można, że ci, którzy zostali oszukani, zredukowali Pisma do pewnych ludzkich nauczania lub do kilku wersetów; jedno z nich to: „Nie z uczynków, aby się nikt nie chlubił.” (Efez. 2:9). Ci, którzy otrzymali tę naukę muszą mieć nadzieję, że przy zmartwychwstaniu, Bóg użyje specjalnej formuły, aby “jakoś” oczyścić ich charakter od wszystkich złych nawyków z którymi odchodzą z tego świata: gniew, złośliwość, oszczerstwa... (Pomyśl sobie ile doktryn mówi o doskonaleniu człowieka po śmierci: o czyśćcu, o różnych poziomach nieba, o tysiącleciu...)

Prawda jest taka, że tym, którzy ufają Panu i wierzą w Jego ofiarę na krzyżu, przebaczenie grzechów i odkupienie staje się możliwe. (Kolos. 1:13-14) Mimo wszystko, aby stać się do Niego podobnym, Pan nie pracuje sam, tylko razem z naszymi czynami wiary, uczynione w posłuszeństwie do Jego przykazań. (W Chrystusie ani obżęzanie... nie mają żadnego znaczenia, tylko wiara, która działa. Galatów 5:6)

Z dzieła krzyża korzystać nie będziemy martwą wiarą. (...wiara bez uczynków jest martwa. Jakub 2:26) Pismo nas ostrzega, że jeśli usłyszemy słowo Ewangelii i nie zapagniemy świętości i doskonałości Królestwa, Bóg dopuszcza na nas takiego

działania, iż będziemy uwierzyć kłamstwu. (Bóg dopuszcza działanie na nich oszustwa, tak iż uwierzą kłamstwu, aby byli osądzeni wszyscy, którzy nie uwierzyli prawdzie, ale upodobali sobie nieprawość. 2 Tesaloniczanie 2:10)

Pismo podkreśla, że jeśli nie będziemy się trzymać słów Pana Jezusa, sami będziemy się skażać chorobą bezużytecznych poszukiwań, co nas zaprowadzi do porażki. (Jeśli ktoś... nie trzyma się zdrowych słów Pana Jezusa... choruje na dociekania i słowne utarczki... ludzi... bez prawdy. 1 Tymoteusz 6:3)

Jeśli ujrzymy na masę religijnych grup (każda deklarując, że trzyma prawdę) z łatwością zaobserwujemy, jak wiele osób idzie drogą wsparcia pewnych nauk, specyficznych do swojego grona, które mogą prowadzić jedynie do ludzkich kłótni. Jeśli nie przyjrzymy się ostrożnie Pismom, aby żyć w świętości i doskonałości Królestwa, zgodnie z przykazaniami Chrystusa, tylko się zatrzymamy na badaniu i wsparciu "pewnych nauk", jak np. o ważności pewnych rytuałów, nauczanie dotyczące powrotu Pana, o znaczeniu nazwy "Jehova", itp... to diabeł wygrał bitwę.

Wielu zostało oszukanych myśląc, że prawdziwe życie duchowe polega na byciu zaabsorbowanym wsparciem pewnej nauki pochodzącej z własnej grupy religijnej lub pewnych teorii. Ten kto ma oczy może zobaczyć, że te nauczania mają na celu naszego oddalenia od prawdziwego powołania, którym jest życie w pokoju i świętości Królestwa.

Aby nie zostać oszukanym przez Szatana, każdy Boga szukający człowiek musi zrozumieć, że jest powołany nie do wsparcia pewnej teorii, tylko do powtórnego narodzenia i rośnięcia do miary wielkości Chrystusa! (Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski! Mateusz 5:48) Jeśli będziemy ze sobą szczerzy, będziemy musieli przyznać, że mało na ten temat wiemy. Gdy wielu z nas myśli lub zastanawia się nad tym upodobaniem się do Pana, mamy tendencję do wyobrażania sobie tego, czego można zobaczyć fizycznymi oczami. Bóg jednak nie jest nam odkryty w tym aspekcie. Taki sposób rozumowania więc nie może nam wiele przynieść.

Istnieje jednak wewnętrzny aspekt, w którym możemy przypominać sobie Pana i którego możemy poznać, lecz jest on zlekceważony przez bardzo wielu. Aspekt, o którym mowa to serce Boga, czyli Jego sposób bycia. Musimy zrozumieć, że nie będziemy mogli stać się jak On/przypominać Go, jeśli nie będziemy zainteresowani poznaniem Jego zamiar/Jego cech i jeśli nie pragniemy posiadać podobnego do Niego serca. (Daj mi poznać Twoje zamiary, abym mógł Cię poznać. ks. Wyjścia 33:13)

Oto jak Pismo określa **serce/Obraz Boga**: „Pan Bóg jest pełny miłosierdzia i litości, cierpliwy, bogaty w łaskę i wierność.” (ks. Wyjścia 34:6); „Pan jest pełny długotrwałej cierpliwości.” (ks. Psalmów 145:8); „Wszystkie drogi Jego są słuszne. On jest Bogiem wiernym, a nie zwodniczym. Jest sprawiedliwy i prawy.” (ks. Powt. Prawa 32:4); „Bóg jest miłością.” (1 List Jana 4:16)

Tak więc aby móc Jego przypominać, musimy się zakochać w Jego sposób bycia i być pociągany przez piękność Jego charakteru. (Nikt nie może przyjść do Mnie, jeżeli go nie pociągnie Ojciec. Jan 6:44) Potem musimy zostawić rzeczy, które do tej

pory były naszymi wartościami i pójść za Nim, imitować Go podobnie jak dziecko imituje swojego rodzica we wszystkim. Tak jak małałat poznaje nowych rzeczy w życiu ucząc się i kopiując swoich rodziców, podobny proces musi nastąpić z człowiekiem, który się narodził z Boga. Bóg będzie wtedy naszym Ojcem i będzie z nami współpracował, aby odcisnął w nas Swoich cech.

Nasze serce będzie bardziej przypominać Jego tylko jeśli pozwolimy się przetwarzać przez Niego. Podobnie czytamy o Dawidzie, który był człowiekiem po sercu Boga. (Znalazłem Dawida... człowieka po moim sercu. Dzieje Apost. 13:22)

Królestwo Boże na Ziemi

Królestwo Boże to po pierwsze duchowe Królestwo, określone w Piśmie Świętym jako miejsce czystości, doskonałości, pokoju i miłości, będąc przeciwieństwem Królestwa Ciemności. (Królestwo Boże to nie sprawa tego, co się je i pije, ale to czystość, pokój i radość w Duchu Świętym. Rzymianie 14:17)

Podobni do Królestwa są obywatele, którzy do niego należą. Jeśli się bliżej przyjrzymy Pismom, możemy odkryć, że cechy charakteryzujące Królestwa Niebieskiego to również cechy, które określają jego obywateli i Boga.

Pismo też określa Boga jako: Króla doskonałości, Króla pokoju i miłości. (On jest doskonały i prawy. ks. Powt. Prawa 32:4; Jest on najpierw Królem doskonałości a następnie Królem pokoju. Hebrajczycy 7:1-2; Bóg jest miłością. 1 List Jana 4:16)

Z powodu upadku Adama, człowiek z naturalnego urodzenia rodzi się martwy duchowo i nie ma prawa do obywatelstwa w tym Królestwie. (Przypomnijcie sobie gdy byliście poza Chrystusem, bez prawa do obywatelstwa... bez nadziei. Efez. 2:12)

Aby nasze odkupienie było możliwe, Pan Jezus zapłacił tę cenę Swoją śmiercią. Zmarł, abyśmy mogli rozpocząć nowe życie. (On uwolnił nas spod władzy ciemności i przeniósł do Królestwa swego umiłowanego Syna, w którym mamy odkupienie - odpuszczenie grzechów. Kolos. 1:13-14) To Królestwo Boże, które zeszło z nieba, możemy sobie wyobrazić jako ambasadę/ziemię, na której rządzą górne prawa.

Pan Jezus został wysłany jako ambasador tego Królestwa z misją wprowadzenia tej "Ziemi Świętej" do naszych serc. On znajduje się przy wejściu/drzwiach tej ambasady, przynosząc ludziom rzeczy/prawa w Niej rządzące. (Także innym miastom muszę głosić Ewangelię Królestwa Bożego, bo na to zostałem posłany. Łukasz 4:43)

Prawa Królestwa Bożego

Wielu z nas chciałoby należeć do Jego Królestwa, pragnęlibyśmy zbawienia/uniknięcia Bożego gniewu, lecz mało kogo interesuje, że rządzą tam Prawa Boże, które są wieczne i niezmiennie. (Słowo Pana trwa na wieki. 1 List Piotra 1:25) Pismo nam mówi, iż Bog wysłał nam te prawa po to, aby człowiek który ich przestrzega

nigdy nie doznał wiecznej śmierci. (Jeśli kto zachowa moją naukę, nie zazna śmierci na wieki. Jan 8:51; Prawo Ducha, który daje życie w Chrystusie, wyzwoliło cię spod prawa grzechu i śmierci. Rzymianie 8:2)

Przy bliższym spojrzeniu można zaobserwować, że Boże prawa wyrażają Jego sposób myślenia, Jego sposób bycia; one są refleksją/obrazem Jego charakteru. (Któż więc poznał zamysł Pana? 1 Korynt. 2:16). Tak więc można bezbłędnie rozważać, iż Pan wprowadza Swoje prawa do naszych serc z celem przepisania czy odbicia Swojego Obrazu w nas. (Włóżę prawa Moje w ich serca, także w umyśle ich wypiszę je. Hebrajczy 10:16; My... mamy zamysł Chrystusa. 1 Korynt. 2:16)

Zauważyć można, że niektóre świeckie prawa wcale się nie zaprzeczają z Bożymi prawami. Biermy jako przykład prawo fiskalne/prawo podatkowe. Pan ustanowił "Państwo" jako Swoją sługę do pobierania podatków. (Płaćcie podatki... bo ci, którzy się tym zajmują, z woli Boga pełnią swój urząd. Rzymianie 13:6)

Wiedząc, że Bóg ustanowił rządy i prawa, które nie zaprzeczają się z Jego prawami, to znaczy, że powinny one przez nas być traktowane jako podporządkowane tych pochodzących z góry. (Każdy niech będzie poddany władzom. Rzymianie 13:1)

Jeśli prawo ziemskiego państwa będzie sprzeczne z prawem Królestwa, zastosować trzeba będzie prawo Królestwa Bożego. (Rozsądźcie sami, czy słuszne jest w oczach Bożych bardziej słuchać was niż Boga? Dzieje Apost. 4:19)

Bierzmy jako przykład prawa człowieka. W ziemskich państwach/na świecie, jeśli zostajesz skrzywdzony, świeckie przepisy dają ci prawo do obrony. Możesz w ten sposób skorzystać z usług policji czy sądów, aby zrobić sobie sprawiedliwość.

W niebieskim Państwie, prawo jest zupełnie odwrotne. Ono cie zmusza do pokojowego życia z każdym człowiekiem. W przypadku, w którym ktoś chce się z tobą prawować o twoją szatę, górne prawo ci mówi, abyś mu odstąpił i płaszcz. (Mateusz 5:40)

Cel praw Królestwa - Doskonalenie człowieka

Na świecie, ludzkość znajduje się w ciemności grzechu. Żaden człowiek nie jest dobry. Dlatego, iż człowiek ma skłonność do zła, laicki świat wprowadza przepisy umożliwiające nasze współistnienie. One potępiają i karzą złe czyny, lecz nie są w stanie udoskonalic człowieka. To samo mówi nam Pismo o prawie Mojżesza, które zostało "dodane" z powodu naruszania prawa. (Na cóż więc Prawo? Zostało ono dodane ze względu na wykroczenia. Galatów 3:19)

Mimo wszystko, w Królestwie Niebieskim, rzeczy nie są takie jak na świecie. Ci, którzy należą do wiecznego Królestwa Bożego żyją w świetle i są święci, bez grzechu. Aby żyć z Bogiem na wieki, człowiek musi się powtórnie narodzić i osiągnąć poziom doskonałości wymagany przez Królestwo/Obraz Boga. (Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski. Mateusz 5:48)

Aby osiągnąć wymaganą przez Królestwo doskonałość, zostało nam przyniesi-

one prawo Królestwa/prawo Chrystusa, które odnosi się do wewnętrznego człowieka i ma na celu przemianę naszych serc; to prawo jest znacznie lepsze od Prawa Mojżesza. (Nie jestem wolny od prawa Bożego, lecz podlegając prawu Chrystusowemu. 1 Korynt. 9:21)

Uważajmy, aby nie pomylić prawo Królestwa, znane też jako Prawo Ducha życia w Chrystusie Jezusie, z Prawem Mojżesza. (Rzymianin 8:2). Prawo Mojżesza jest święte i prawe (Rzym. 7:12), lecz nie może udoskonalić człowieka. (Prawo nie dawało niczemu pełnej doskonałości. Hebr. 7:19; Prawo bowiem, posiadając tylko cień przyszłych dóbr...nie może nigdy udoskonalić tych, którzy się zbliżają. Hebr. 10:1)

Prawo Królestwa/prawo Chrystusa, które zawiera w sobie moralne prawo Mojżesza, ma na celu uczynić nas podobnymi do Niego, zasymilować Jego cechy. (Kto bowiem miłuje bliźniego, wypełnił Prawo. Rzym. 13:8; Jeden drugiego brzemiona noście i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe. Galatów 6:2) Ten, kto spełnia prawo Chrystusa, nie rozwiąże Prawo Mojżesza, tylko je wzmacnia. (Czy więc przez wiarę obalamy Prawo? Żadną miarą! Tylko Prawo właściwie ustawiamy. Rzym 3:31; Aby to, co nakazuje Prawo, wypełniło się w nas... którzy postępują według Ducha. Rzym. 8:4)

Nauki czy Przykazania Chrystusa są Szkołą uczciwości, pokoju i miłości. Ożyją one w naszych sercach, o ile będziemy ich słuchać i pozwolimy się prowadzić Duchowi Pańskiemu. (Obleczcie się w serdeczne miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość, cierpliwość, znosząc jedni drugich i wybacząc sobie nawzajem. Kolos. 3:12)

Tak więc nie tylko zewnętrzne uczynki, lecz nasze zmysły też muszą zostać podporządkowane prawu Chrystusowemu. (Uczcie ich zachowywać wszystko, co wam przykazałem. Mateusz 28:20; Wszelki umysł poddajemy w posłuszeństwo Chrystusowi 2 Korynt. 10:5) Pański Duch użyje tych przykazań, aby w tym, który pozwala Mu się kierować, stworzyć obraz podobny do Chrystusa. (Za sprawą Ducha Świętego... upodobniamy się do Jego obrazu. 2 Korynt. 3:18)

Jedno z przykazań mówi nam, abyśmy nie stawiali oporu złemu. Wprowadzając tę naukę w praktyce, przyniesie ona w nas owoce: pokój, długotrwałą cierpliwość; tzn. owoc Ducha, czyli część obrazu Boga. (Nie stawiajcie oporu... Mateusz 5:39)

Ci, którzy wejść/narodzą się w górnym Królestwie są nauczeni i kierowani Duchem Świętym, po czym przechodzą przez próby wiary, aby się umocnić i osiągnąć doskonałość. (To, co wystawia waszą wiarę na próbę, rodzi wytrwałość. Wytrwałość zaś winna być dziełem doskonałym, abyście byli doskonali. Jakub 1:3-4)

Próby, przez które będziemy przechodzić, nie są większe od ludzkich sił i mają na celu osiągnięcie zwycięstwa nad ciemnością, abyśmy byli godni współżycia ze świętymi na wieki. (Ci, którzy uznani zostaną za godnych... Łukasz 20:35)

Autorefleksja:

- Do którego Królestwa należę? Do górnego czy ziemskiego? Którym prawom nadajemy pierwszeństwo? Czy zmieniliśmy wartości świata na wartości Królestwa?
- Gdy jesteśmy w trudnej sytuacji/konflikcie z kimś, z których praw skorzystamy?

Życie w Królestwie Bożym

Bóg stworzył Wszechświat i włożył w nim wszystkie rzeczy w idealnym porządku, każde z własnymi prawami funkcjonowania. Jedno z tych praw to prawo grawitacji. Dzięki temu prawu, ziemia nie odbiega od swojej trajektorii ani w prawo, ani w lewo. Słońce również ma swój bieg w konstelacji wszechświata. Wszystkie rzeczy powstały przez Słowo Pana i są podporządkowane do Jego doskonałych praw. (Przez słowo Pana powstały niebiosy. ks. Psalmów 33:6)

Takie same rzeczy dotyczą człowieka. Boże prawa, na podstawie których powinien żyć, są doskonałe. One go prowadzą do ostatecznego celu, którym jest doskonała miłość. (Celem przykazań jest miłość. 1 Tymoteusz 1:5) Jedyną opcją jest zaakceptowanie sposobu posłuszeństwa/przestrzegania, które Pan ustalił, a to zapewni nam sukces. Nawet najmniejsze odstępstwo od tych perfekcyjnych praw sprawi, że nie osiągniemy celu. (Jeśli objawiona przez aniołów mowa była mocna, a wszelkie przekroczenie i nieposłuszeństwo otrzymało słuszną zapłatę, jakże my unikniemy kary, jeśli nie będziemy się troszczyć o tak wielkie zbawienie? Hebrajczycy 2:2-3)

Model posłuszeństwa Pan Jezus zstąpił do naszego świata, aby uczyć nas na własnym przykładzie jak żyć w Królestwie i aby pokazać nam, jaki powinien być związek pomiędzy Bogiem a tymi, którzy zostaną przyjęci do Królestwa Niebieskiego. Został wysłany przez Ojca, aby być dla nas wzorem. Wzorem we wszystkim: miłości, długotrwałej cierpliwości, łagodności, pokorze... a w pierw, wzorem posłuszeństwa. Był posłuszny we wszystkim, aż do śmierci. (Uniżył samego siebie i stał się posłusznym aż do śmierci. Filipian 2:8; On się upodoba w bojaźni Pańskiej. Izajasz 11:3)

Pan Jezus zrezygnował z własnej woli, zaprzeczył samego siebie i przybrał postać sługi. (Ja sam z siebie nic czynić nie mogę. Tak, jak słyszę, sądzę, a sąd mój jest sprawiedliwy; nie szukam bowiem własnej woli, lecz woli Tego, który Mnie posłał. Jan 5:30; Ogołocił samego siebie i przyjąwszy postać sługi. Filipian 2:7)

Gdy jesteśmy powołani do zbawienia, Pan wymaga, abyśmy poszli za Jego przykładem i zaparli samych siebie. (Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje! Łukasz 9:23; Kto twierdzi, że w Nim trwa, powinien również sam postępować tak, jak On postępował. 1 List Jana 2:6)

Jego sposób życia na ziemi pokazuje nam jak wygląda droga do doskonałości. On zachowywał Słowa zanim kazał nam je trzymać. (Ja Go znam i Słowa Jego zachowuję. Jan 8:55) Ten wzór posłuszeństwa możemy zauważyć w Jego zachowaniu prawa Królestwa ws. sądenia. „Nie sądzcie, abyście nie byli sądeni.” (Mateusz 7:1)

Zanim nam kazał, abyśmy nie „sądzili”, sam zachował tego przykazania, aż do śmierci. (Człowieku, któż Mię ustanowił sędzią albo rozjemcą nad wami? Łukasz 12:14; Nie przyszedłem po to, aby świat sądzić, ale aby świat zbawić. Jan 12:47) Podporządkował się Bogu i nie sądził nawet tych, którzy go zabili. (W Jego uniżeniu odmówiono Mu wyroku. Dzieje Apost. 8:33; Gdy Mu złorzeczono, nie złorzeczył...

ale oddawał się Temu, który sędzi sprawiedliwie. 1 List Piotra 2:23)

Aby lepiej zrozumieć jak prowadzić sobie życie w Królestwie, mamy jako wzór Pańskich aniołów. Gdy są postawieni w sytuacji zachowywania prawa Królestwa dotyczące sądenia i zniesławienie, oni je spełniają bez odstępstwa. (Przeczytaj 2 List Piotra 2:11) Jednym z nich to archanioł Michał. On nie odważył się złamać tego prawa Królestwa. (Gdy zaś Archanioł Michał tocząc rozprawę z diabłem spierał się o ciało Mojżesza, nie odważył się rzucić wyroku bluźnierczego. Juda 1:9)

Z pewnością wielu uzasadnią swoje nieposłuszeństwo twierdząc, że normalnym jest dla tych, którzy są w obecności Boga, aby mieli siłę do spełniania wszystkiego, bez zbaczenia. Pismo jednak daje nam Noego i Abrahama jako kolejne przykłady posłuszeństwa. Tym razem są oni naszymi przedstawicielami, nadatni na błędy ludzie - tacy jak my. Gdy się znaleźli w sytuacji zachowania Bożych przykazań, nie wymamrotali i nie negocjowali, tylko spełnili wszystko zgodnie z poleceniem. (I Noe wykonał wszystko tak, jak Bóg polecił mu uczynić. ks. Rodzaju 6:22; Przez wiarę Abraham, wystawiony na próbę, składał syna (Izaaka) na ofiarę. Hebrajczycy 11:17)

Aby zrozumieć konsekwencje częściowego posłuszeństwa, Pismo podaje nam przykład Króla Saula, który zachował Bożego polecenia, lecz nie w całości, czyli w 100%. Gdy Bóg rozkazał mu, aby całkowicie zniszczył wszystko, co należało do ludu amalekitów, Saul posłuchał, ale nie zachował "wszystkiego", co Pan rozkazał. (Saul i lud ulitował się jednak nad królem Agagiem i nad dobytkiem trzody i bydła... nie chciano wszystkiego całkowicie zniszczyć. 1 Samuel 15:9)

Przy pierwszym spojrzeniu, Saul posłuchał Pana, gdyż spełnił wielką część Bożego polecenia. (Saul odpowiedział Samuelowi: Posłuchałem głosu Pana: szedłem drogą, którą mię posłał Pan. 1 Samuel 15:20) Jednak to częściowe posłuszeństwo, które Saul uważał za całkowite, Pan nazywa nieposłuszeństwem tak samo winnym jak zgadywanie. Oto, co Saul twierdził i w co wierzył, jakie miał przekonanie: „Rozkaz Pana wykonałem.” (1 Samuel 15:13) Łatwo jednak zauważyć, że odpowiedź Pana jest całkiem inna: „Żałuję tego, że Saula ustanowiłem Królem, gdyż ode mnie odstąpił i nie wypełniał moich przykazań.” (1 Samuel 15:11)

Musimy wiedzieć, że nie jesteśmy powołani do powierzchownego posłuchania Boga, tylko że posłuszeństwo jest niezbędne dla zapewnienia naszego zbawienia.

Tak jak Noe musiał zbudować arkę, aby się ocalić przed powodzią, tak samo my musimy, dla własnego zbawienia, pracować i ukształtować w nas obraz Chrystusa. (Ponownie w bólach was rodzę, aż Chrystus w was się ukształtuje! Galatów 4:19; Chrystus pośród was, nadzieja chwały. Kolos. 1:27) Aby siebie uratować, Noe zachował wszystko co mu Pan polecił. Ja również, aby obraz Chrystusa się we mnie ukształtował, będę musiał wszystkiego zachować. (Słuchajcie Go we wszystkim. Dzieje Apost. 3:22)

Musimy całkowicie zachowywać Chrystusowego prawa, abyśmy mogli odkryć zmysł/obraz Pana. Dzięki braku posłuszeństwa, ten obraz stał się dzisiaj czymś niewidzialnym przez tak wiele osób. (Kto mówi: "Znam Go", a nie zachowu-

je Jego przykazań, ten jest kłamcą i nie ma w nim prawdy. 1 List Jana 2:4; ...aby nie olśnił ich blask Ewanagelii chwały Chrystusa, który jest obrazem Boga. 2 Korynt. 4:4)

Oto kilka przykazań, które pokazują nam Jego sposób życia: „Temu, kto chce prawować się z tobą i wziąć twoją szatę, odstąp i płaszcz!” Mateusz 5:40; „Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara.” (Łukasz 20:25); „Strzeżcie się, abyście nie zniesławiali.” (Mateusz 18:10)

Przychodzi więc pytanie: Jak spełnić te przykazania? Tak samo jak Noe/ Abraham; robiąc wszystko, co Bóg im polecił? Czy posłuchać częściowo, tak jak Saul?

Pan chce współpracować z każdym człowiekiem, który pozwala się kształtować przez Niego, podobnie jak współpracował z Noem i Abrahamem, i doprowadzić go do takiego poziomu, aby mógł powiedzieć, że wart jest życia w Królestwie Bożym. (Mam ufność, że Ten, który zapoczątkował w was to dobre dzieło, dokończy go do dnia Chrystusa Jezusa. Filipian 1:6; ...aż dojdziemy wszyscy... do miary wielkości według Pełni Pana Chrystusa Jezusa. Efez. 4:13)

Aby Duch mógł udoskonalić naszego charakteru, musimy stać się sługami/ żyć w całkowitym posłuszeństwie Panu i Jego przykazań. (Oddaliście się na służbę Bogu, jako owoc zbieracie uswięcenie. A końcem tego - życie wieczne. Rzymianie 6:22)

Tylko ten, który zachowuje postawę całkowitego posłuszeństwa - nie zachwiany, z takim samym posłuszeństwem jak Noe czy Abraham (czyli odwrotność (nie)posłuszeństwa” Saula), będzie w stanie ukończyć budowę “arki zbawienia”. Sami się gorzko oszukujemy, jeśli będziemy żyć w powierzchownym posłuszeństwie typu Saula, motywując/tłumacząc, że jesteśmy słabi, wierząc, że stajemy się doskonali przy zmartwychwstaniu, na podstawie ofiary Pana Jezusa.

Krew Chrystusa spłynęła na odpuszczenie grzechów, ale doskonałość naszej istoty dokonuje Duch Święty; i to tylko jeśli całkowicie zachowujemy Słów Pana. (Jesteśmy przemienieni w ten sam obraz... za sprawą Ducha Pana. 2 Korynt. 3:18)

Pytanie: Czy może w nas się ukształtować obraz Chrystusa bez całkowitego posłuszeństwa? (Jestem w bólach... aż Chrystus w was się ukształtuje! Galatów 4:19)

Charakter Królestwa Bożego

Możemy łatwo zaobserwować, że świecki świat ma całkiem inny standard od standardu Królestwa Bożego. Odkąd jesteśmy mali, aby osiągnąć własnych osobistych celów, do większego lub mniejszego stopnia użyjemy zasadę: “cel uswięca środki”. Tak więc gdy człowiek się znajduje w kłopotcie lub bałaganie, zasadą staje się używanie gniewu, kłamstwa, podstęp, pochlebstwa, łapówki, kopiowania...

Jednak niebiańskie rzeczy, których Pan przygotował, abyśmy w nich chodzili, są całkiem inne od rzeczy świata i nie docierają one do umysłu duchowo zmarłego człowieka. (Rzeczy, które ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć, tak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go

miłują. 1 Korynt. 2:9; Jeśliście więc razem z Chrystusem powstali z martwych, dążcie za tego, co w górze, a nie do tego, co na ziemi. Kolos. 3:1)

Jeśli będziemy szukać tych rzeczy jak ukrytych skarbów, będziemy ich wtedy znaleźć i się z nich cieszyć na wieki. (Szukajcie najpierw Królestwa Bożego i Jego świętości, a wszystko będzie wam dodane. Mateusz 6:33; Jeśli będziesz jej szukać jak srebra i ukrytych skarbów, wtedy dojdiesz do poznania Boga. ks. Przysłów 2:4)

Mimo, iż te z góry rzeczy są proste, są one też odwrotnością rzeczy, których człowiek szuka; dla wielu z nas są one szaleństwem. (Zmysłowy człowiek nie pojmuje tego, co jest z Bożego Ducha, gdyż głupstwem mu się to wydaje. 1 Korynt. 2:14)

Poniżej postaramy się wyszczególnić niektóre wartości, których można znaleźć w Królestwie Bożym i które określają jego naturę. Mamy nadzieję, że cię przyciągną!

a. Doskonałość - Jest Królestwem doskonałości

Jedna z górnych rzeczy, wielkich wartości Królestwa Bożego to doskonałość (świętość, niepokalaność). (Domowi Twojemu przystoi świętość po wszystkie dni, Panie! ks. Psalmów 93:5) Można więc rozmawiać o pewnym prawie doskonałości, które rządzi w Królestwie niebios. (Oczekujemy jednak, według obietnicy, nowego nieba i nowej ziemi, w których będzie mieszkała świętość. 2 List Piotra 3:13)

Ci, którzy są głodni i pragną wartości doskonałości i świętości, są przyjęci do Królestwa. (Błogosławieni są ci, którzy łakną i pragną świętości! Mateusz 5:6)

Słownikowa definicja doskonałości (w odn. do charakteru): bezgrzeszność, czystość, prawość, szlachetność, nieskazitelność. Wymieńmy niektórych wartości Królestwa.

Słusznosc/prawosc

W tym Królestwie nikt się nie cieszy z niegodziwości, nikt nie oszukuje, nie używa podarunków/kopert, nie ma przebiegłości, nie zniesławiają. (Każdy, kto trwa w Nim, nie grzeszy; żaden zaś z tych, którzy grzeszą, nie poznał Go. 1 List Jana 3:6)

Ci, którzy się znajdują w Królestwie, nie pragną i nie pożądamy rzeczy innych. Nie przywłaszczają sobie ani nie wykorzystują dóbr z pracy, które do nich nie należą. Np. Nie wykorzystują firmowego auta do prywatnych celów. (Nie pożądamy żadną... rzecz twojego bliźniego. ks. Powt. Prawa 5:21) Nie posiadają ukradzionych/spiratowanych oprogramowań. Pracują legalnie i nie kradną podatków. (Płaćcie podatki, bo ci, którzy się tym zajmują, z woli Boga pełnią swój urząd. Rzym. 13:6)

Gdy muszą zdawać egzaminy, nie kopiują/nie kradną tego, co nie jest ich. Jeśli posiadają rzeczy, których ukradli, gdy byli w ciemności, będą ich oddać i zrefundować, jeśli możliwe. (Mają wyznać grzech popełniony i oddać dobro nieprawnie zabrane z dodaniem piątej części temu, wobec kogo zawinili. ks. Liczb 5:7)

Sprawdźmy: Czy przywłaszczasz sobie rzeczy z pracy/z innego miejsca dla własnego użytku? Używasz spiratowanych softów? Deklarujesz wszystkie swoje dochody? "Brzydzi" ich i nie używają podarunków/łapówek. Pismo nam tłumaczy, że

ci, którzy praktykują przekupstwo, mają zgniłe serce. (Przekupstwo czyni serce przewrotnym. ks. Koheleta 7:7; ...przyjmowali podarunku... i wypacali prawo. 1 Samuel 8:3; Życ będzie, kto darów nie znosi. ks. Przysłów 15:27)

Słownikowa definicja przekupstwa (w odn. do podarunków): korzyść majątkowa lub osobista, zaferowana komuś, aby zmusić tę osobę do naruszania swoich obowiązków lub do wykonywania swoich obowiązków bardziej sumiennie.

Możliwe, że mało osób się znajduje w pozycji przyjmowania podarunków/kopert, ale najwięcej z nas jest w stanie dawać. Wielu, aby swoich problemów rozwiązać, znajduje się w pozycji używania darów czy łapówek. Musimy zrozumieć, że gdy inicjujemy nagrodę za usługę już zapłaconą, publicznie lub prywatnie, dajemy drugiej stronie możliwość zgorszenia, czyli popadnięcia w grzech.

Aby nam serca zepsuć, Szatan przynosi w naszym życiu wiele takich okazji. (przykład mamy w szpitalu, u lekarza) Gdy leżymy na szpitalnym łóżku i mamy potrzebę, możemy sprawić pielęgniarkę przyjemność i wkładać coś do jej kieszeni, aby lepiej się nami opiekowała. Działając w ten sposób, będziemy ją kusić i dać jej okazję do grzechu!

Przez nasz podarunek wymagamy, aby się nami bardziej zajęła, sprawiając, że nie będzie miała czasu dla tych, których nie stać na prezenty. (Nie przyjmuj podarków, gdyż podarki zaślepią dobrze widzących i są zgubą spraw słusznych. ks. Wyjścia 23:8)

Poprzez nasz gest, jesteśmy tymi, którzy zachęcili do złamania Słowa Bożego, jesteśmy tymi, którzy łamią i psują serca.

Nauka Królestwa poważnie nas ostrzega i ilustruje jak straszne jest kusić innych dusz i psuć innym serca. (Niepodobna, żeby nie przyszły zgorszenia; lecz biada temu, przez którego przychodzą. Byłoby lepiej dla niego, gdyby kamień młyński zawieszono mu u szyi i wrzucono go w morze. Łukasz 17:1-2)

Aby zrozumieć powagę tego grzechu, zauważmy, że świeckie prawa potępiają tego, który podżega do przekupstwa bardziej, niż tego, który bierze podarunek.

Obywatele Królestwa muszą zawsze nad sobą czuwać, aby przez nich nie przyszły zgorszenia/okazje do grzechu, żeby nie dokonać pracy Złego. (Zawyrokujcie, by nie dawać bliźniemu sposobności do upadku lub zgorszenia. Rzymianie 14:13)

Ci, którzy zdecydują się spełnić prawa doskonałości będą prześladowani. Niemniej jednak, będą wynagrodzeni wewnętrznym pokojem i boskim odpoczynkiem, które im potwierdzić będą przynależności do Królestwa. (Błogosławieni są ci, którzy cierpią prześladowanie dla świętości, albowiem do nich należy Królestwo niebieskie! Mateusz 5:10; Dziełem doskonałości będzie pokój, a owocem - wieczny pokój. Izajasz 32:17)

Czyste serce

Ci, którzy należą do górnego Królestwa, nie plamią swoje serca nieczystymi rzeczami. Nie idą na radę występnych, nie stawiają złych rzeczy przed sobą, zamykają oczy, by na zło nie patrzeć i zatykają uszy, by nie usłyszeć brzydkich rzeczy. (Izajasz 33:15) Nie kochają tych rzeczy, które odżywiają i budzą żądze ciała i nie używają ich; niektóre z nich to dzieła tego świata: czasopisma, książki, gazety, świecki

radio, telewizor/internet tego świata. (Nie miłujcie świata ani tego, co jest na świecie! Jeśli kto miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca. 1 List Jana 2:15; Szczęśliwy ten, który nie idzie za radą występnych i nie wchodzi na drogę grzeszników. ks. Psalmów 1:1)

W Królestwie/w Kościele, upewniają się oni, aby nikt nie psuł i zanieczyścił serca brudnymi rzeczami. (Bacźcie, aby nikt między wami nie był... ziemskim lub nadatnym na żądze ciała. Hebrajczycy 12:15-16)

Z tego powodu czuwają nad sobą, aby każdy miał czyste oko i sumienie. Jeśli pojawi się potrzeba korzystania z internetu, oni będą się upewniać, że dokona się to w kontrolowany i przefiltrowany sposób, aby nie dać Szatanowi okazji do pokuszenia i nakarmienia naszego życia cielesnego, przebudzenia pożądliwości naszych ciał. (Nie będę zwracał oczu ku sprawie niegodziwej; w nienawiści mam przestępstwa. ks. Psalmów 101:3; Odwróć me oczy, niech na marność nie patrzą; ks. Psalmów 119:37; Nie troszczcie się o ciało, dogadzając żądom. Rzym. 13:14) Nie bywają w takich miejscach jak plaże nad morzem, aby nie dokarmić życia w nas cielesnego i nie pobrudzić swoich oczu widokiem gołych ludzi i również nie dać innym okazji do grzechu. (...przyozdabiajcie się ze wstydlivością... 1 Tym. 2:9)

Są bardzo uważni na pożądanie oczu, ponieważ wpływa ono na całe ciało. (Światłem ciała jest twoje oko. Jeśli twoje oko jest zdrowe, całe twoje ciało będzie w świetle, lecz jeśli jest chore, ciało twoje będzie również w ciemności. Łukasz 11:34; Zawarłem z oczami przymierze, by nawet nie spojrzeć na pannę. ks. Hioba 31:1)

Oni utrzymują swoich serc w czystości, gdyż tylko tak mogą Pana zobaczyć. (Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga zobaczyć będą! Mateusz 5:8) Z tego powodu pozbyli się każdej rzeczy, przez którą mogliby upaść w grzech. (Jeśli twoje oko jest dla ciebie powodem grzechu, wyłup je i odrzuć od siebie. Mateusz 18:9)

Unikają i uciekają od żądań ciała, które jedynie szkodzą duszy. (Umilowani! Proszę, abyście jak obcy i przybysze powstrzymywali się od cielesnych pożądań, które walczą przeciwko duszy. 1 List Piotra 2:11; Wszystko, co jest na świecie: pożądliwość ciała, pożądliwość oczu i pycha tego życia nie pochodzi od Ojca. 1 List Jana 2:16)

Autorefleksja:

- Czy szukam Królestwa pokoju i doskonałości jak ukrytego skarbu?
- Czy pragnę czystości, świętości i bezgrzesznego życia?
- Czy żyję zgodnie z prawami rządzącymi w Królestwie Bożym?

b. Pokój - Jest Królestwem pokoju

Pokojowe Królestwo Chrystusa często było niezrozumiane, nawet przez tych, co twierdzili, że są wierzący. Mało jest tych, którzy rozumieją, akceptują i żyją zgodnie z tym niebiańskim standardem ("Wtedy swe miecze przekują na lemiesz,

a swoje włócznie na sierpy. Naród przeciw narodowi nie podniesie miecza, nie będą się więcej zaprawiać do wojny.” Izajasz 2:4)

Słownikowa definicja pokoju: Brak zaburzeń, konfliktów, niezgód; spokój, harmonia, porozumienie, pojednanie. Zrównoważyć pokój = dojść z kimś do konfliktu.

Wielu nie zwraca uwagi, iż Ewangelia Królestwa to tak naprawdę Ewangelia pokoju. (Także innym miastom muszę głosić Ewangelię o Królestwie Bożym, bo na to zostałem posłany. Łukasz 4:43; Posłał swe Słowo synom Izraela, zwiastując im Ewangelię pokoju przez Jezusa Chrystusa. Dzieje Apost. 10:36; A sam Pan pokoju niech was obdarzy pokojem zawsze i na wszelki sposób! 2 Tesaloniczanie 3:16)

Gdy Pan Jezus mówi „Niech Twoja wola spełnia się na ziemi, tak jak i w niebie.”; mówi nam, że niebiański pokój powinien istnieć tu na ziemi pomiędzy tymi, którzy należą do Boga. (Chwała Bogu... a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania. Łukasz 2:14; Pokój w niebie i chwała na wysokościach! Łukasz 19:38)

Bardzo ważnym jest, abyśmy zrozumieli, że to prawo pokoju, które rządzi w niebiańskim Królestwie również rządzi tu na ziemi pomiędzy ludźmi należącymi do Królestwa. Wszyscy obywatele, którzy są narodzeni z Boga, muszą je zachowywać i nie nauczać wojny, tylko żyć w doskonałym pokoju jeden z drugim, bycie łagodnym, skłonny do zgody, błogosławiając innych, nie mówić źle o innych, nie gniewać się, nie klócić się, nie wrogować się, nie sądzić się, nie przeciwstawić się jeden drugiemu i nikomu nie dokonać żadnego zła.

Aby nie psuć sercowego pokoju jak i pokoju Królestwa, obywatele nie rozpoczynają, ani nie wchodzi w żadne konflikty. Nie prawują/nie sądzą się, aby zrobić sobie sprawiedliwość. (Naród przeciw narodowi nie podniesie miecza, nie będą się więcej zaprawiać do wojny. Izajasz 2:4)

Gdy wchodzimy w interakcje z obywatelami ciemności, mogą się pojawić konfliktowe sytuacje. Aby rozwiązać takich problemów, oni egzekwować będą prawa górnego Królestwa, które będą mieć pierwszeństwo przed prawami ziemskich państw. Zrobią wszystko co mogą, aby nie doszło do konfliktu lub zakłóceń/zdenerwowania się drugiej osoby. (O ile to od was zależy, życie w zgodzie ze wszystkimi ludźmi. Rzymianie 12:18) Szukają/dążą za pokojem, który przychodzi z życia zgodnie z niebiańskimi rzeczami/wartościami. (Dążenie za Duchą to życie i pokój. Rzymianie 8:5)

Gdy są skrzywdzeni, istnieje tylko jedna możliwość, aby zachować niebiańskiego pokoju: zwracać się do swojego Pana i cieszyć się z Jego decyzji. Nie mają na dyspozycji policji, sądów... tak jak mają obywatele innego królestwa. (On, gdy Mu złorzeczono, nie złorzeczył, gdy cierpiał, nie groził, ale oddawał się Temu, który sądzi sprawiedliwie. 1 List Piotra 2:23)

To prawo pokoju przyniesie wiele kłopotów i cierpienia tym, którzy wejdą do Bożego Królestwa. Przy rozpoczęciu konfliktu przez osobę ze świata, brak sprzeciwu sprawić będzie wiele upokorzeń; będą upokorzeni i wyśmiewani nawet przez osób z własnego domu. Aby nie psuć sobie pokoju i wypoczęcia sercowego,

do którego zostali powołani, pójść będą oni za przykładem ich Pana. (Do tego bowiem jesteście powołani. Chrystus przecież również cierpiał za was i zostawił wam wzór, abyście szli za Nim Jego śladami. 1 List Piotra 2:21; Starajcie się o pokój ze wszystkimi i o usłyszenie, bez którego nikt nie zobaczy Pana. Hebrajczy 12:14)

Pokój ten strzeże ich serca i myśli w Chrystusie Jezusie. Nie zrobią nic, co mogłoby zakłócić ich serca oraz spokoju. (A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie. Filipian 4:7)

Jedynie rzeczy, do których mają dostęp, gdy są prześladowani, to cierpliwości lub ucieczka. (Gdy was prześladować będą w tym mieście, uciekajcie do innego. Mateusz 10:23)

Spokój przychodzi z postawy serca, z bezgrzesznego życia, z braku sprzeciwu, z porzucania gniewu i sądenia, a ich można zdobyć życiem zgodnym z przykazaniami Chrystusa. (Dążenie za Duchą to życie i pokój. Rzymianie 8:5; Gdybyś i ty poznało w ten dzień to, co służy pokojowi. Ale teraz zostało to zakryte przed twoimi oczami. Łukasz 19:42)

Aby osiągnąć wypoczęcie i pokój Królestwa Bożego, musimy praktykować nauczanie Pana Jezusa. Przykładowo: Nie sądzcie, abyście nie byli sądeni; jeśli zmusza cię ktoś, abyś szedł kilometr, idź dwa; daj każdemu, kto cię prosi; nie odwracaj się od tego, kto chce pożyczyć od ciebie; kto chce prawować się z tobą i wziąć twoją szatę, odstąp i płaszcz; jeśli cię kto uderzy w prawy policzek, nadstaw mu i drugi; nie dopominaj się zwrotu od tego, który bierze twoje... (Dziełem doskonałości będzie pokój, a owocem - wieczny pokój. Izajasz 32:17; Zostawiam wam Mój pokój... Jan 14:27)

Nawet jeśli jesteście niewinni, nasz sprzeciw sprawi konflikt/niepokój i może drugiemu sprawić zaburzenie, gniew, lub innymi słowy, upadnięcia w grzech. (Przestańmy więc wyrokować jedni o drugich. A raczej to zawyrokujcie, by nie dawać bratu sposobności do upadku lub zgorzenia. Rzymianie 14:13; Niepodobna, żeby nie przyszły zgorzenia; lecz biada temu, przez którego przychodzą! Łukasz 17:1)

Musimy uważnie czuć przy każdej konfliktowej sytuacji i być pojednawcami. Jeśli bowiem żyję w pokoju, muszę robić wszystko co mogę, aby druga osoba również miała pokój. (O ile to od was zależy, żyjcie w zgodzie ze wszystkimi ludźmi. Rzymianie 12:18; Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój... albowiem oni będą nazwani synami Bożym! Mateusz 5:9)

Pan Jezus, jako przedstawiciel Królestwa Bożego, był pierwszym, który zachowywał tego prawa braku stawiania oporu/absolutnego utrzymywania pokoju i uczył nas, abyśmy żyli tak jak On. (Jeśli kto chce iść za Mną... niech Mnie naśladuje! Łukasz 9:23; Kto twierdzi, że w Nim trwa, powinien również sam postępować tak, jak On postępował. 1 List Jana 2:6) Możemy tego zauważyć w wydarzeniu w Kafarnaum. Mimo tego, że nie musiał płacić darowizny, zrobił wszystko co mógł, aby nie dać innym okazji do zgorzenia. (Szymonie, jak ci się zdaje: Od kogo królowie ziemscy pobierają daniny lub podatki? Od synów swoich czy od obcych? Gdy powiedział: "Od obcych", Jezus mu rzekł: A zatem synowie są wolni. Żebyśmy jednak nie dali im powodu do zgorzenia, idź nad jezioro i zarzuć wędkę... Mateusz 17:24-27)

Gdy go zatrzymali i zaprowadzili na śmierć, nie przeciwstawił się, nie wszedł w kłótnię, nie rozpoczął konfliktu, tylko szedł jak baranek na rzeź. (Dręczono Go, lecz sam się dał gnębić, nawet nie otworzył ust swoich. Jak baranek na rzeź prowadzony, jak owca niema wobec strzygących ją, tak On nie otworzył ust swoich. Izajasz 53:7)

Pan miał wypoczęte serce, w pełnym pokoju, które nie dało się zakłócić w takim konflikcie. Brak jakiegokolwiek sprzeciwu pokazuje nam jacy powinni być obywatele Chrystusowego Królestwa. (Przyjacielu, po coś przyszedł? Wtedy podeszli, rzucili się na Jezusa i pochwycili Go. Mateusz 26:50)

Z drugiej strony widzimy niepokój i gniew obecny w Jego uczniu, Piotra. On sprzeciwił się i aktywnie uczestniczył w tym powstałym konflikcie. Przejawiony w Piotra niepokój jest charakterystyczny naturze Królestwa Ciemności. (Byliśmy potomstwem z natury zasługującym na gniew, jak i wszyscy inni. Efez. 2:3; „Bezbożni nie mają pokoju”, mówi Bóg. Izajasz 57:20)

Sprawdźmy: Jeśli się pojawi konflikt, powiesz: „Przyjacielu, po coś przyszedł”? Pozostajesz w spokój jak Pan Jezus, czy się zakłócisz jak Pior? (A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie. Filipian 4:7)

c. Miłość - Jest Królestwem miłości

Jedną z rzeczy/fundamentalnych wartości, które definiują Królestwa Bożego jest miłość. (Bóg jest miłością. 1 List Jana 4:8; Zresztą, bracia, radujcie się, dążcie do doskonałości, pokrzepiajcie się na duchu, jedno myślcie, pokój zachowujcie, a Bóg miłości i pokoju niech będzie z wami! 2 Korynt.13:11)

Wielu z nas nie rozumie, że bez „miłości” nie osiągniemy naszego ustalonego celu - zamieszkania razem z Bogiem. Pismo nam mówi, że nie wejdziemy do Królestwa miłości, jeśli nie będziemy poznać Boga, który jest miłością, jeśli nie zdobędziemy Jego cech. (Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością. 1 List Jana 4:8) Miłość jest więzią, która łączy wszystkich obywateli Królestwa Bożego.

Aby móc osiągnąć ten standard, sami będziemy musieli opanować tego Bożego prawa. (Miłość nie szuka swego... 1 Korynt. 13:5) Miłość jest bezinteresowna, nie szuka swego, ale innych. Niebiańska miłość nie przychodzi przypadkowo w naszych sercach, tylko Duch Święty je przynosi gdy spełniamy Chrystusowych przykazań. (Rzymianie 5:5) Kto skończy tę szkołę będzie miał na koniec jako nagrodę niebiańską miłość. (Celem przykazań jest miłość. 1 Tymoteusz 1:5)

Między niebiańską miłością i ludzką miłością jest odległość jak pomiędzy niebem a ziemią. Z góry przychodząca miłość jest bogata w długotrwałą cierpliwość, jest pełna dobroci, nie zazdrości, nie chwali się, nie unosi się pychą, nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka swego, nie gniewa się, nie pamięta złego, nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współwesele się z prawdą. Wszystko znosi, wszystkiemu

wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma. Miłość nigdy nie ustaje. (1 Korynt. 13:4-8)

Aby móc się nauczyć i eksperymentować tą doskonałą miłością, Pan nas wkłada do Swojej Rodziny, którym jest Ciało Jego/Kościół. (Lecz Bóg, tak jak chciał, stworzył różne członki umieszczając każdy z nich w Ciele. 1 Korynt. 12:18)

Znajduje się tutaj Pan Jezus. On nas żywi i się nami troszczy i opiekuje. (Przecież nigdy nikt nie odnosił się z nienawiścią do własnego ciała, lecz każdy je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus - Kościół. Efez. 5:29)

Kościół jest częścią Bożego planu doskonalenia świętych. Jest miejscem, w którym uczy się i praktykuje się niebiańska miłość, gdzie małolaty, dzieci i młodzież uczą się od starszych jak się przebrać długotrwałą cierpliwością, dobrocią... jak żyć w czystości, uczą się wybaczenia, jak kochać, lub innymi słowy, dążąc za rzeczami pochodzącymi z góry/za rzeczami Ducha. (...dla doskonalenia świętych... celem budowania Ciała Chrystusowego. Efez. 4:12)

Tutaj uczymy się szukania korzyści dla innych, czyli już więcej dla samych sobie nie żyć. (Wszystkim zaś objawia się Duch dla dobra innych. 1 Korynt. 12:7; Nikt zaś z nas nie żyje dla siebie. Rzymianie 14:7; Niech nikt nie szuka własnego dobra, lecz dobra bliźniego. 1 Korynt. 10:24)

Uczymy się być ściśle związani ze sobą i nosić jeden drugiemu brzemia. (Z Niego całe Ciało, zespalane i utrzymywane w łączności dzięki całej więzi umacniającej każdy z członków stosownie do jego miary. Efez. 4:16; Jeden drugiego brzemia noście i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe. Galatów 6:2)

W Kościele jesteśmy nauczeni, abyśmy również kochali tych z zewnątrz; nawet tych, którzy będą nas krzywdzić. Gdy mamy kontakt z ludźmi z poza Królestwa miłości, musimy iść za przykładem Pana; kochać swych wrogów, błogosławić tych, którzy nas przeklinają, dobrze robić tym, którzy nas nienawidzą, gdyż jesteśmy synami naszego Ojca, który jest w niebie. (Mateusz 5:44)

Ta niebiańska miłość, którą umysł zmysłowego człowieka nie zarejestrował, można osiągnąć jedynie ukończeniem szkoły, gdzie nauczane są nauki Chrystusa. Tak więc mogliśmy się latami starać, aby miłości zyskać i wciąż jej nie osiągnąć. U Niego jest przepis, a ten kto go spełni zyskać będzie niebiańską miłość. (Miłość zaś polega na tym, abyśmy postępowali według Jego przykazań. Jest to przykazanie, o jakim słyszeliście od początku. 2 List Jana 1:6; Celem przykazań jest miłość. 1 Tymoteusz 1:5)

Taką oto miłość będziemy mieli do swoich bliźnich, jeśli nauczymy się trzymać Słów/przykazań Chrystusa. (Po tym poznajemy, że miłujemy dzieci Boże, gdy miłujemy Boga i wypełniamy Jego przykazania. 1 List Jana 5:2-3; Uczcie ich zachowywać wszystko, co wam przykazałem. Mateusz 28:20)

Miłość zostanie rozlana w naszych sercach, o ile na wezwanie Ducha Świętego zaakceptujemy i zachowujemy wszystkie przykazania Pana Jezusa. (Miłość Boża rozlana została w sercach naszych przez Ducha Świętego. Rzymianie 5:5)

Aby lepiej to zrozumieć, wyobraźmy sobie sytuację, z którą każdy mógłby się kiedyś skonfrontować. Załóżmy, że przy sukcesji spadkowej, które może być nieruchomością, budynkiem... brat żąda, abyśmy mu oddali z naszego udziału.

Jeśli należymy do świata, aby mu odmówić, mamy do dyspozycji opcje, których świat oferuje. Przykładem może być stawianie oporu słowami, siłą, a nawet policją czy sądami...

Mimo wszystko, jeśli jesteśmy obywatelami Królestwa, musimy przyjąć inne postawy, będziemy musieli działać przeciwko niemu zgodnie z opcjami zaoferowanymi przez prawa Królestwa. Oto obowiązki obywatela Królestwa: żyć w pokoju z każdym człowiekiem, mieć długotrwałą cierpliwość, być pełnym życzliwości, posiadać miłość.

Pierwszą rzeczą, którą musimy zrobić, to się upewnić, że zrobiliśmy wszystko co mogliśmy, aby nie dać drugiemu okazji do grzechu, zrobić wszystko, aby nie sprowokować go do gniewu czy zakłócenia. Do tego mamy pod ręką prawo pokoju. (Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój... albowiem oni będą nazwani synami Bożym! Mateusz 5:9; O ile to od was zależy, *żyjcie w zgodzie ze wszystkimi ludźmi*. Rzymianie 12:18) Żeby zostać w spokój Chrystusa, nie będziemy mogli się przeciwstawić temu, który chce nam odebrać własności. (Nie stawiajcie oporu złemu. Mateusz 5:39; Jeśli bierze ci płaszcz, nie broń mu i szaty. Łukasz 6:29)

Po tym będziemy musieli zrobić jeszcze jedną rzecz, która jest ostatecznym szaleństwem dla zmysłowego człowieka. Aby żar ognia na nim zgromadzić, będziemy musieli mu również oddawać „szaty”; nie tylko to, co chce nam zabrać. Ta nauka, która mówi, żebyśmy zostawili jeszcze więcej, nie jest związana z ludzką logiką, ale pochodzi z niebios. (Jeżeli nieprzyjaciel twój cierpi głód - nakarm go. Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj. Rzymianie 12:20-21)

Jeśli brat żądać będzie naszą część spadku, my będziemy mu pokazać, że jesteśmy chętni oddawać mu jeszcze więcej, niż on od nas wymaga. (Jeśli zmusza cię kto, żeby iść z nim kilometr, idź dwa! Temu, kto chce prawować się z tobą i wziąć twoją szatę, odstąp i płaszcz! Mateusz 5:41, 40)

Ta gotowość do oddawania więcej, niż się od nas wymaga, nie przychodzi z ludzkiej natury, nie przychodzi to naturalnie, tylko przychodzi jedynie zachowując prawa niebiańskiego Królestwa. Zachowanie przykazań Chrystusa przynosi doskonałą miłość, która usuwa lęk i która daje nam całkowitą pewność w dniu sądu. (Miłość polega na tym, abyśmy postępowali według Jego przykazań. 2 List Jana 1:6; Doskonała miłość usuwa lęk, ponieważ lęk kojarzy się z karą. 1 List Jana 4:18)

d. Radość – Jest Królestwem radości w Duchu Świętym

Gdy jesteśmy przyjęci do wymarzonej szkoły, lub gdy jesteśmy zatrudnieni na stanowisku, którego bardzo pragnęliśmy, nie można się nie radować.

Mimo wszystko, uważamy, że nie ma większej radości niż wiedzieć, że zostało się przyjętym do Królestwa Niebios; wiedzieć, że swoje imię jest zapisane w niebie

na wieki, razem ze świętymi. (Jednak nie z tego się cieszcie, że duchy się wam poddają, lecz cieszcie się, że wasze imiona zapisane są w niebie. Łukasz 10:20)

Ogromną radością jest wiedzieć, że zostałeś przyjęty do szkoły Chrystusa, że Pan cię wybrał, aby z Tobą współpracował z celem twojego doskonalenia/stawiania się takim, jak On. (Za pełną radość poczytujcie to sobie, bracia moi, ilekroć spadają na was różne doświadczenia. Wiedźcie, że to, co wystawia waszą wiarę na próbę, rodzi wytrwałość. Wytrwałość zaś winna być dziełem doskonałym, abyście byli doskonali, nienaganni, w niczym nie wykazując braków... Jakub 1:2-4)

Dla wielu, bycie prześladowanym/wyśmiewanym jest nie do zniesienia, lecz dla osoby, która wybrała Królestwo, radością jest wiedzieć, że godni są bycia przetwarzanym w szkołę cierpienia. (A oni odchodzili sprzed Sanhedrynu i cieszyli się, że stali się godni cierpieć dla imienia Pana Jezusa. Dzieje Apost. 5:41)

W taki sam sposób, dla większości osób, ogromnym nieszczęściem jest, gdy ktoś zabiera im zarobionych przez nich rzeczy, za których gonili. U wielu powoduje to depresji, lecz dla tych, którzy wybrali Królestwa Bożego, jest to powód, aby się radować, gdyż Pan daje im wtedy możliwość uwolnienia się od rzeczy ziemskich. (...z radością przyjęliście rabunek waszego mienia. Hebrajczycy 10:34)

W porównaniu z radością zaferowaną przez świat, która przychodzi po wygranej, po sukcesie lub po awansie, ci znajdujący się w Królestwie radują się, gdy przechodzą przez próby - z inną radością, która przychodzi od Ducha Świętego. (A wy, przyjmując Słowo pośród wielkiego ucisku, z radością Ducha Świętego. 1 Tesaloniczanie 1:6; Teraz radujecie się w cierpieniach. Kolos. 1:24)

Gdy zachowywać będziemy Słowa pokoju i doskonałości, przyjdzie wtedy naśladowanie, ale też radość! (Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla świętości, albowiem do nich należy Królestwo niebieskie. Mateusz 5:10; Cieszy się prawy z czynów uczciwych, są one postrachem dla ludzi nieprawych. ks. Przysłów 21:15)

Radość przychodząca od Ducha Świętego jest rzeczą, którą odnajdziemy w wiecznym Królestwie i w niebie jest to czymś nieustannym. (Odkupieni przez Pana powrócą, przybędą na Syjon z radosnym śpiewem, ze szczęściem wiecznym na twarzach: osiągną radość i szczęście, ustąpi smutek i wzdychanie. Izajasz 35:10)

Radość jest rezultatem/koroną zachowania Słowa, czyli przykazań Chrystusa. Radość jest koroną Duchowego owoca; radość, że przetwarzany jesteś przez cierpienia, abyś osiągnął długotrwałą cierpliwość, dobroci, łagodności, miłości... (Patrzmy na Jezusa, który nam w wierze przewodzi i ją wydoskonala. On to zamiast radości, którą Mu obiecywano, przecierpiał krzyż. Hebrajczycy 12:2)

Porzucenie starych rzeczy

Na świecie, rzeczy są przez "kogoś" ułożone w taki sposób, że jeśli chcemy jakoś radzić w tym życiu, pokuszeni będziemy do robienia pewnych niewłaściwych rzeczy. Szatan przychodzi do nas tak, jak przybył do Pana Jezusa i kusi nas różnymi

”korzyściami”, aby nas owinąć w swoją sieć. (Szatan rzekł do Niego: “Dam Ci to wszystko, jeśli upadniesz i oddasz mi pokłon.” Mateusz 4:9) On to robi tak, że gdy słyszymy Słowa Królestwa i chcielibyśmy zmieniać starych rzeczy na nowych, z Królestwa, upewni się on, abyśmy zostali zatrzymani/owinięci tak bardzo w starych rzeczach, że ta zmiana będzie niemożliwa. (... grzech, który nas tak łatwo zwodzi. Hebr. 12:1)

Aby móc się przebić w tym życiu i mieć godny standard życia, wielu z nas poddaje się ofercie Szatana. On nam da z rzeczy, których pragniemy i do których nie mamy dostępu, lecz pod warunkiem używania nieprawdy, kradzieży, podarunków/kopert, przebiegłości, podstępów. Podajmy kilka przykładów, które nam pokażą w jaki sposób wpadamy w sieć Szatana, spojrząc na zaoferowanych przez niego korzyści z kradzieży i kłamstwa. Te pożytki mogą być małe, nieistotne, aż do bardzo wielkich.

1. Przykładem jest czarna/niezarejestrowana praca, która oznacza, że pracujemy bez zarejestrowanego przez władze i pracodawcę kontrakt, lub z mniejszym na papierze wynagrodzeniem i nieopodatkowaną różnicą w kieszeni. Uzyskana z tej ”ciemnej oferty” korzyść to zysk pewnej podwojonej sumy. Dla wielu w takiej sytuacji, porzucenie tej ”starej” rzeczy będzie czymś bardzo trudnym, gdyż ich dochód zmniejszyłby się o połowę, a życie stałoby się o wiele trudniejsze.

2. Aby upewnić sobie lepszy standard życia, prawie każdy z nas uczęszcza do pewnej szkoły, która kończy się dyplomem/kwalifikacją, która nam później w życiu pomoże. Można zauważyć, iż podczas ważnych egzaminów dyplomowych, Szatan przychodzi z ofertą, którą wielu się podda. On nam pomoże uzyskać dyplom, jeśli skorzystamy z kopiowania/kradzieży, zrezygnując w ten sposób z prawdy. Później pomoże nam znaleźć dobre stanowisko, pod warunkiem, że przy zatrudnieniu, przedstawimy to, co uzyskaliśmy kradzieżą. Mimo wszystko, prezentując dyplom/certyfikat, które potwierdza, że mamy niezbędną do stanowiska wiedzę, żyć będziemy w kłamstwie. Przez fakt, że użyjemy i się później cieszymy z tego, co ukradliśmy i okłamywaliśmy, sami się będziemy owinąć w łańcuchu nieprawości, z którego wielu już nigdy nie wyjdzie. (Každy złodziej i każdy krzywoprzysięzca zostanie wytępiony. Zachariasz 5:3)

3. Kolejny przykład, w którym jesteśmy złapani w pułapkę Złego, to przedwczesna (”chorobowa”) oferta wyjścia emerytalnego, do której uzyskujemy dostęp za pomocą kłamstwa. Jednak kłamstwu, któremu towarzyszy pobieranie nienależących dochodów, również towarzyszą trwałe duchowe konsekwencje.

4. Kolejną znaczącą korzyścią finansową, jaką oferuje nam Szatan, to mniejsze koszty dla wielu z usług, z których korzystamy. Wyznaczony przez niego warunek to akceptacja współpracy z tymi, którzy kradną podatki/nie wydają dokumentów podatkowych za świadczoną przez siebie usługę. Gdyby usługi te były prawnie opodatkowane, doprowadziłoby to do wzrostu wydatków na gospodarstwo domowe o 20-30%, co dla wielu z nas nie jest czymś łatwym.

Wspominamy o kilku z nich: budowa domu, malowanie domu, remonty instalacji grzewczych/elektrycznych/sanitarnych, wynajem mieszkania, naprawa samochodu,

czynności związane z rolnictwem: orka, siew, zbiór... kupowanie i cięcie drewna, wiercenie studni... Zwróćmy uwagę na to, co mówi Pan: „Uczestnik kradzieży to wróg własnej duszy”. (ks. Przysłów 29:24)

Brak zapłaty podatków przyciąga korzyści materialne zarówno dla tego, który płaci, jak i dla tego, kto sprzedaje. Jeśli kupisz drewno opałowe warte tysiąc złotych, ale bez faktury, te 23% podatku VAT, tj. 230 zł, pozostanie w kieszeni; znaczna kwota dla osób o niskich dochodach. Wielu nie uważa, że byłby to grzech; ale co byśmy powiedzieli o państwie, gdyby uczynił to samo; w tym miesiącu wysłał nam o 230 zł mniej z emerytury, za miesiąc 240 zł... Musimy niestety zwrócić uwagę na to, że wielu, którzy ogłaszają się za „powtórnie narodzonymi”, jest uwięzionych w tym łańcuchu nieprawości.

Brak zapłaty podatków pokazuje, że nie postępujemy zgodnie z prawami/świętością Królestwa Bożego. (Z tego samego też powodu musicie płacić podatki. Oddajcie każdemu to, co mu się należy. Rzymianie 13:6-7) Jeśli takich rzeczy uczynimy i twierdzimy, że żyjemy w świetle, jesteście kłamcami i prawda z nami nie jest. (Jeśli więc światło, które jest w tobie, jest ciemnością, jakże wielka to ciemność! Mateusz 6:23)

5. Podarunki/łapówki to kolejna stara rzecz, praktykowana dziś nawet w przypadku śmieciarek. Jeśli zrezygnujemy z prezentów, przyniesie nam to wszelkiego rodzaju trudności. Najtrudniej będzie w szpitalu, gdzie przyjdzie zaniedbanie i cierpienie. Jeśli jednak zaakceptujemy cierpienia na łóżku szpitalnym, gdyż nie dajemy prezentów, zostanie ono ukoronowane odpowiednim owocem - długotrwałą cierpliwością.

Aby żyć w Królestwie prawości, Bóg wymaga od nas, abyśmy porzucili starych rzeczy, które są specyficzne dla biegu świata, i zastąpili je nowymi rzeczami z Jego Królestwa, nawet jeśli ponosimy straty. (Kto dotąd kradł, niech już przestanie kraść. Efez. 4:28; Płacić macie podatki. Oddajcie każdemu to, co mu się należy. Rzym. 13:6-7)

Aby zmotywować się do porzucenia starych rzeczy, mamy obietnicę życia wiecznego i wartości Królestwa doskonałości, wartości, które przyniosą duszy wypoczęcie, odpoczynek i pokój. (Królestwo Boże to nie sprawa tego, co się je i pije, ale to czystość, pokój i radość w Duchu Świętym. Rzymianie 14:17)

Jeśli chcemy być w Królestwie Bożym, będziemy musieli porzucić kradzież podatkową, zastąpić stare rzeczy nowymi rzeczami Królestwa i nie pragnąć tego, co nie jest nasze. (Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara. Mateusz 22:21; Nie będziesz pragnął ani jednej rzeczy swojego bliźniego. ks. Powt. Prawa 5:21)

Kiedy zdecydujemy się nie używać starych rzeczy, czyli krzyżować je, stracimy materialnych korzyści, których mieliśmy. W naszym życiu pojawią się trudności i sytuacje, w których będzie nam trudno, ale warto spróbować. (Na świecie doznacie ucisku, ale miejcie odwagę; Jam zwyciężył świat. Jan 16:33) Lecz razem z cierpieniem, Pan Jezus mówi nam, że da nam Swój pokój. (Dziełem doskonałości będzie pokój, a owocem - wieczny pokój. Izajasz 32:17)

Wszyscy, którzy rozumieją niebiańskich wartości Królestwa i są zdecydowani porzucić starych rzeczy, muszą ufać, że Bóg ich nie opuści i da im rzeczy codzienn-

ego użytku. (Szukajcie wpierr Królestwa Bożego i Jego doskonałości, a to wszystko będzie wam dodane. Mateusz 6:33; Zadowalajcie się tym, co macie. Sam bowiem powiedział: “Nie opuszczę cię ani pozostawię.” Hebrajczycy 13:5)

Wielu z wezwanych do przynależności do Królestwa Bożego nie chce zapłacić tej ceny, która często wydaje im się za wysoka. Musimy jednak podkreślić, że takie rzeczy jedynie utrzymują go z dala od Królestwa. Bóg mówi nam, że grzesznik Go nie zna.

Jeśli do tej pory nie podlegamy panowaniu Boga, jeśli działamy nielegalnie lub prowadzimy samochód, nie dbając o prawo ruchu drogowego, jeśli telewizja/internet świata jest naszym pożywieniem, jeśli zniesławiamy... oznacza to, że nadal jesteśmy w starym stanie, w którym grzech jest sposobem życia, jeszcze nie jest się zrodzonym z Boga. (Każdy niech będzie poddany władzom, sprawującym rządy nad innymi. Nie ma bowiem władzy, która by nie pochodziła od Boga, a te, które są, zostały ustanowione przez Boga. Rzymianie 13:1; Wszystko bowiem, co jest na świecie, a więc: pożądliwość ciała, pożądliwość oczu i pycha tego życia nie pochodzi od Ojca, lecz od świata. 1 List Jana 2:16)

Będziemy musieli zrozumieć, że nawet jeśli robimy wiele religijnych rzeczy: jeśli chodzimy do kościoła, modlimy się, bierzemy udział w akcjach charytatywnych, głosimy ewangelię, ale wciąż nie żyjemy zgodnie z prawością, Bóg nam mówi, że nas nie zna! (Nie każdy, który Mi mówi: “Panie, Panie!”, wejdzie do Królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie. Mateusz 7:21; Wielu powie Mi w owym dniu: “Panie, Panie, czy nie prorokowaliśmy mocą Twego imienia i nie wyrzucaliśmy złych duchów mocą Twego imienia, i nie czyniliśmy wielu cudów mocą Twego imienia?” Wtedy oświadczę im: Nigdy was nie znałem. Odejdźcie ode Mnie wy, którzy dopuszczacie się nieprawości! Mateusz 7:21-23)

Jeśli Duch Święty nie powierzył nam stanu grzechu, oznacza to, że nowe narodzenie nie nastąpiło. Pierwszą rzeczą, jaką Duch Święty robi temu, kto przyjmie Słowo Boże, jest powierzenie mu stanu grzechu. To jest początek. Duch nie może mieszkać w człowieku i jednocześnie nie powierzyć mu swojego stanu. (On zaś (Duch Święty), gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu i o prawości... Jan 16:8)

Pismo Święte wyraźnie rozróżnia ciemności od światła. Dla tego, kto chodzi w świetle, grzech nie jest już sposobem życia. Ten człowiek charakteryzuje się porzucaniem starych rzeczy i jest głodny i spragniony prawości i czystości. (Każdy, kto narodził się z Boga, nie grzeszy, gdyż trwa w nim nasienie Boże, taki nie może grzeszyć, bo się narodził z Boga. 1 List Jana 3:8)

Uważajmy, aby nie pomylić prawych/urodzonych z góry, którzy upadli, z tymi, którzy jeszcze nie porzucili rzeczy Królestwa Ciemności. Nie myłmy się mówiąc, że nie ma człowieka bez grzechu, a tym samym oddajmy się rzeczom ciemności. (Kto grzeszy, jest dzieckiem diabła. 1 List Jana 3:8)

Istnieje różnica jak między niebem a ziemią między tym, kto żyje w ciemności i nie podlega świętym władzom Bożym, a tym, który jest poddany, ale

popada w błąd/grzech.

W pierwszym przypadku możemy mówić o trwałym grzechu i chodzeniu w ciemności, o dążeniu za starych rzeczy, bez Boga, i to nawet w przypadku, w którym ten człowiek znajduje się wśród tych, którzy twierdzą, że się nawrócili. (Jeśli mówimy, że mamy z Nim współuczestnictwo, a chodzimy w ciemności, kłamiemy. 1 List Jana 1:6; Kto grzeszy, jest dzieckiem diabła. 1 List Jana 3:8)

W drugim przypadku możemy mówić o niepożądanym grzechu przypadkowym. W tym przypadku, wyznając grzech, istnieje możliwość oczyszczenia przez krew Pana. (Jeżeli zaś chodzimy w światłości, tak jak On sam trwa w światłości, wtedy mamy jedni z drugimi współuczestnictwo, a krew Jezusa, Syna Jego, oczyszcza nas z wszelkiego grzechu. 1 List Jana 1:7)

Pismo Święte mówi nam bardzo wyraźnie w jaki sposób możemy się zweryfikować. Jeśli jesteśmy nowym stworzeniem, stare rzeczy zniknęły. (Jeżeli więc ktoś pozostaje w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto wszystko stało się nowe. 2 Korynt. 5:17-18)

6. **Postawa sprzeciwu (oporu)** Inna stara rzecz, której trudno nam porzucić i która zapewnia nam sposób życia bez większych kłopotów, to postawa sprzeciwu wobec tego, który chce nas krzywdzić. Jeśli ktoś chce wziąć to, co nasze, czyli nas upokorzyć, "stary" człowiek będzie szukał różnych rozwiązań, aby temu zapobiec. Rozwiązaniami tymi mogą być proste gesty oporu, wybuch gniewu lub wezwanie na policję...

Weźmy przykład: jeśli wieczorem wracamy do domu z pracy i ktoś zabierze nasze miejsce parkingowe, jako znak naszego niezadowolenia, możemy mu podnieść wycieraczkę. Jeśli go to wciąż nie będzie obchodzić, możemy mu zostawić groźną notatkę... albo wezwać... Aby rozwiązać ten problem, jeśli zwrócimy się do praw tego świata/przeciwstawimy się, prawdopodobnie znajdziemy sobie rozwiązanie, lecz jeśli chcemy tych praw jednak odrzucić i odwołać się do niebiańskich, do braku oporu, wtedy wszystko, co nam zostanie, to upokorzyć się.

Może tak być, że się już zgadzamy na pewne takie drobne akcje (np. pozwolić, aby ktoś szedł do lekarza przed nami) nie stawiania oporu, ale jeśli nasze bezpieczeństwo lub finansowa stabilność jest zagrożona, wówczas nasze priorytety nagle się zmieniają i nie widzimy już wyraźnie wartości/rzeczy Królestwa.

Jeśli chcemy jednak być w obecności Boga i mieć Jego pokój, musimy zaakceptować cenę porzucenia tych starych rzeczy, które przynoszą jedynie niepokój w sercu, i zastąpić je nauką Pana. (Powiadam wam: Nie stawiajcie oporu...).

Jeśli nie zrozumiemy, że musimy sobie nosić zbawienia do samego końca i że musimy rosnąć, aby być jak Pan Jezus, jeśli nie zrozumiemy, że w Królestwie Bożym musimy żyć w doskonałości, być ludźmi pokoju, cierpliwymi, pełni miłości... wtedy będziemy się jeszcze trzymać starych rzeczy, aby jakoś móc unikać kłopotów. Utrzymujemy jeszcze niewielki opór, aby w trudnych sytuacjach ułatwić sobie życie i zachować odrobinę przebiegłości, półprawdy, podarunków, gniewu...

Jednak, aby wejść do Bożego Królestwa, musimy sprzedać wszystko co mamy/ porzucić wszystkich starych rzeczy, abyśmy mogli kupić skarb, czyli nowych rzeczy, które zastąpić będą starych. (Podobne jest Królestwo niebieskie do kupca, poszukującego pięknych pereł. Gdy znalazł jedną drogocenną perłę, poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił ją. Mateusz 13:45-46; Szukajcie wpierrw Królestwa Bożego i Jego doskonałości. Mateusz 6:33)

Ten, który podejmuje decyzję o Królestwie, musi siebie pozostawić w silnej ręce Boga, a On zadziała. Wytyczy mu ścieżkę, która doprowadzi do pokoju, długotrwałej cierpliwości, miłości...(Przeto i zbawiac na wieki może doskonale. Hebrajczycy 7:25)

Autorefleksja:

- Czy stare rzeczy wciąż są moim sposobem życia?
- Czy kocham wartości Bożego Królestwa, czy dążę za czystością?
- Czy szukam niebiańskich rzeczy jak ukrytego skarbu?

Rzeczy z Królestwa Bożego

Słowo Pisma mówi nam, abyśmy dążyli za rzeczy z góry/Królestwa Bożego, a nie z dołu, czyli ziemskich. (Jeśliście więc razem z Chrystusem powstali z martwych, dążcie za tego, co w górze, a nie do tego, co na ziemi. Kolos. 3:1-2)

Aby jednak podążać za tymi górnymi rzeczami, głównym warunkiem będzie ich znajomość. Z przykrością zauważamy, że dla wielu, Królestwo Boże i zawarte w nim rzeczy pozostają nieznaną przez nich tajemnicą. (Rzeczy, które ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć, tak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują... 1 Korynt. 2:9)

Pan Jezus podaje nam jako przykład miasto Jeruzalem, które nie poznało rzeczy, których On przyniósł, mianowicie rzeczy, które mogłyby mu dać pokój. (Gdybyś i ty poznało w ten dzień to, co służy pokojowi. Ale teraz zostało to zakryte przed twoimi oczami. Łukasz 19:42) Tym stwierdzeniem, Pan ostrzega nas w najpoważniejszy sposób, iż wielu z nas będzie się w takiej samej sytuacji znaleźć.

Rzeczy Królestwa Bożego odnajdują się w Piśmie Świętym jako niebiańskie/górne rzeczy, lub Boże rzeczy czy rzeczy Ducha. Te rzeczy/wartości są wiernym obrazem natury Królestwa i serca Bożego. Wartości Ducha są identyczne z wartościami Boga i możemy ich zaobserwować patrząc na Owoce Ducha, mianowicie: długotrwała cierpliwość, życzliwość, pokój, miłość...

Te niebiańskie rzeczy, których Bóg dla nas przygotował jako sposób życia, są dla zmysłowego/naturalnego człowieka zwykłym szaleństwem; on nie może ich przestrzegać, dlatego, iż nie jest w stanie ich rozumieć. (Zmysłowy człowiek nie pojmuje tego, co jest z Bożego Ducha, gdyż głupstwem mu się to wydaje. 1 Korynt. 2:14 przeczytaj też Mateusz 13:19)

Nikt nie zgodzi się na rezygnację ze starej rzeczy, z której na codzień korzysta,

w zamian za nową rzecz z Królestwa, której nie rozumie i która przynosi jedynie „kłopoty”; nigdy nie będzie dał „wszystkiego, co ma” temu, czego nie rozumie.

Jeśli przyjrzymy się bliżej, zobaczymy, że wielu z tych, którzy twierdzą, że znają Boga i wierzą, że się „powtórnie narodzili”, w naturalny sposób korzystają z „oporu” (niektórzy słowami, inni organami władzy), z którym rozwiązują wiele swoich problemów na tym świecie i nie są w stanie rozumieć dlaczego powinni to porzucić. Jeśli jednak chcemy mieć długotrwałą cierpliwość i naprawdę Boga poznać, będziemy musieli porzucić wszelki sprzeciw i opór. Dla tych, którzy jeszcze nie nauczyli się nie sprzeciwiać tym, którzy ich krzywdzą, możemy im z własnego doświadczenia powiedzieć, że tylko w ten sposób osiągną błogosławną postawę długotrwałej cierpliwości, ale także będą materacem wielu osób.

Wielu słyszało o owocach Ducha, ale niewielu doświadczyło pogoni za rzeczami Ducha. Niebiańskich rzeczy będziemy poznać tylko wtedy, gdy o nich usłyszymy i spróbujemy je poznać własnymi siłami. Można je poznać tylko wtedy, gdy ich doświadczymy poprzez przestrzeganie i spełnianie przykazań Chrystusa. (Celem przykazań jest miłość. 1 Tymoteusz 1:5; Miłość polega na tym, abyśmy postępowali według Jego przykazań. 2 List Jana 1:6)

Zmysłowy człowiek ucieka od cierpienia i od pokory... mimo, iż tylko w ten sposób poznaje się Boga. Postawmy się w sytuacji bycia pracownikiem pewnego szefa, który nas obraża, nie płaci nam całej pensji i zmusza nas do cięższej pracy... Co byśmy zrobili? Radujemy się z tej wspaniałej okazji do kultywowania w nas długotrwałej cierpliwości? Czy byłibyśmy jednak niezadowoleni i stawialibyśmy opór ilekroć będzie okazji i mówić wszystkim, przez jakich trudnych sytuacjach przechodzimy? (Za pełną radość poczytujcie to sobie, ilekroć spadają na was różne doświadczenia. Wiedźcie, że to, co wystawia waszą wiarę na próbę, rodzi wytrwałość. Jakub 1:2)

Jeśli ktoś cię obrazi i chcesz się złościć, co zrobisz? Bierzesz wodę do ust, żebyś nie mógł mówić, jak niektórzy nas dzisiaj uczą? Czy nie sprzeciwisz się, zgodnie z przykazaniem Pana? To drugie rozwiązanie pozwoli nam poznać długotrwałej cierpliwości. (Ale to się Bogu podoba, jeżeli dobrze zyczycie, a przetrzymacie cierpienia. 1 List Piotra 2:20)

Jeśli nie zrozumiemy natury Królestwa, do którego jesteśmy powołani, z pewnością nie sprzedamy wszystkiego, co mamy, i nie porzucimy starych rzeczy, które zapewniają normalność życia. Tylko jeśli kochać będziemy długotrwałej cierpliwość, która jest częścią niebiańskich rzeczy i poszukamy jej jak skarbu, tylko wtedy będziemy prawdziwie poznać Bożego serca. (A życie wieczne jest takie: aby znali Ciebie, jedyne prawdziwego Boga. Jan 17:3; przyobleczcie człowieka nowego, stworzonego według Boga. Efez. 4:24)

Jeśli nie będziemy przestrzegać przykazania Pana, który mówi nam, abyśmy nie sprzeciwiali się tym, którzy nas krzywdzą, nie będziemy doświadczać długotrwałej cierpliwości, a tym bardziej pokoju, błogosławieństwa, miłości... (Nie stawiajcie oporu złemu. Lecz jeśli cię kto uderzy w prawy policzek, nadstaw mu i drugi. Mateusz 5:39)

Bez długotrwałej ciepliwości nie będziesz w stanie błogosławić tego, który cię przeklina, ani być rozjemcą; tym bardziej nakarmić wroga. Wtedy także nie poznamy

Boga pełnego miłosierdzia, bogatego w życzliwość i cierpliwość. (ks. Wyjścia 34:6); “Pan jest łagodny i miłosierny, nieskory do gniewu i bardzo łaskawy.” (ks. Psalmów 145:8)

Jeśli jeszcze nie szukaliśmy i nie dążyliśmy za tymi powyższymi rzeczami, możemy się zapytać, czy Duch Święty w nas mieszka, ponieważ ci, którzy żyją podszeptami Ducha, postępują również zgodnie z rzeczami Ducha. (Rzymianie 8:6)

Nie możemy mówić o nowym początku, jeśli nie odrzuciliśmy starych rzeczy i nie kochamy nowych rzeczy Królestwa. (Jeżeli ktoś pozostaje w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto wszystko stało się nowe. 2 Korynt. 5:17)

Wejście do Królestwa Bożego

Pismo Święte mówi nam, że aby móc mieć ten nowy początek, aby zostać uwolnionym spod panowania diabła, aby zostać obmytym z grzechu oraz aby zostać odkupionym i wysiedlonym w Swoim Królestwie, Syn Boży zgodził się umrzeć na krzyżu. (...dał Swoje życie na okup za wielu. Mateusz 20:28; Mamy... przez Jego krew, odpuszczenie grzechów. Kolos. 1:13)

Działanie krzyża jest darem Boga dla każdego, kto zawiera przymierze z Panem i pożałuje swoich złych uczynków, dla tego, kto wyrzeka się samego siebie i zaufa Panu Jezusowi. Przelana na krzyżu krew daje nam możliwość wprowadzenia nas w nowy stan, w którym On może z nami współpracować przez Ducha Świętego, współpracując nad naszą rehabilitacją. (...w Duchu zostali uświęceni, 1 List Piotra 1:2; Za sprawą Ducha Pańskiego, upodabniamy się do Jego Obrazu. 2 Korynt. 3:18)

W czasach starożytnych, Bóg uwolnił ludzi od surowej niewoli Egiptu i zawarł z nimi przymierze, w którym obiecał zabrać ich do ziemi Kanaan. A dzisiaj dla tych, którzy wyrzekają się grzesznej przeszłości i ufają Mu, Bóg uwalnia ich od niewoli grzechu przez ofiarę krzyża i zawiera z nimi przymierze (Nowe Przymierze), poprzez które obiecuje zabrać ich do wiecznego Królestwa, lecz nie bezwarunkowo.

Aby skorzystać z daru krzyża, ja również będę musiał podjąć zobowiązanie, jak to zrobili starożytni na zakończenie starego przymierza. Moim zobowiązaniem do tego przymierza musi być obietnica wysłuchania i wypełnienia tego, co Pan nakazał. (Wszystkie słowa, jakie powiedział Pan, wypełnimy. ks. Wyjścia 24:3, 9)

Tak jak Żydzi mieli przez Mojżesza księgę starego przymierza, tak i my mamy dzisiaj przez Pana Jezusa księgę Nowego Przymierza, która jest Ewangelią, czyli Słowem Chrystusa. (Włożę w jego usta Moje słowa, będzie im mówił wszystko, co rozkażę, jeśli ktoś nie będzie słuchać Moich słów, które on wypowie w Moim imieniu, Ja od niego zażądam zdania sprawy. ks. Powt. Prawa 18:18, 19)

Bóg zobowiązuje się wobec tych, którzy przystępują do przymierza, aby rozpocząć dzieło zbawienia. Jest to chwila wkroczenia na terytorium Królestwa, ponownego narodzenia się, narodzenia, którego tak niewielu ludzi dotyczy i które pozostaje wielką tajemnicą dla większości z nas. (Gdyż wielu, powiadam wam, będzie chciało wejść, a nie będą mogli. Łukasz 13:24)

Powtórne Narodziny

Pismo nam mówi, że aby móc zobaczyć Królestwa Bożego i móc do niego wejść, musimy się powtórnie narodzić. (Jeśli się ktoś nie narodzi powtórnie, nie może ujrzeć Królestwa Bożego. Trzeba wam się powtórnie narodzić! Jan 3:3, 7)

Powtórne narodziny lub otrzymanie prawa do wejścia/zostania obywatelem Królestwa Bożego to największe wydarzenie, jakie może mieć miejsce w życiu człowieka.

Tak jak każde biologiczne narodziny oparte są na nasieniu, tak samo Pismo Święte mówi nam o powtórnym narodzeniu; opiera się na nasieniu, a jest to „nasienie Boże”! (Każdy, kto narodził się z Boga... trwa w nim Jego nasienie. 1 List Jana 3:9) Bóg sadi w sercu człowieka nasienie, z którego rodzi się nowe stworzenie, które będzie miało naturę Boga, czyli Jego sposobu bycia.

Jeśli narodziliśmy się z Boga, z Jego nasienia, niezwykle ważne jest, aby wiedzieć, co ono zawiera, co jest zapisane w jego kodzie genetycznym, aby zrozumieć, z czego rodzi się nowe życie. Każde ziarno biologiczne ma w swoim składzie w skali mikrobiologicznej wszystkie podstawowe składniki obrazu tego, z którego pochodzi. Jeśli będziemy postępować zgodnie z taką samą zasadą, nasienie Boże będzie miało w swojej konfiguracji wszystkie podstawowe elementy Jego obrazu.

Pierwszy rozdział Ewangelii Jana opisuje/identyfikuje Boga jako jedno i to samo z Jego Słowem. (Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo. Jan 1:1) W ten sam sposób Pan Jezus jest opisany jako Słowo wcielone i jedno z Ojcem. (A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas.... Jan 1:14; Ja i Ojciec jedno jesteśmy. Jan 10:30)

Jeśli Bóg jest utożsamiany ze Słowem, podobnie jak Jego Syn, to znaczy, że to nasienie, z którego się powtórnie narodzimy, będzie miało w swojej konfiguracji Słowo. Tak jak w biologicznym nasieniu nie znajdziemy oczu, wątroby... tylko odpowiadające im komórki, tak samo w nasieniu Bożym nie znajdziemy długotrwałej cierpliwości, łagodności... lecz znajdziemy embrionalne Słowa odpowiadające ich powstawaniu.

Jeśli uważnie przestudiujemy Pismo Święte, dość łatwo zobaczymy, co to za słowa: „Włożę prawa Moje w ich serca, także w umyśle ich wypiszę je.” (Hebrajczycy 10:16); „...blask Ewanagelii chwały Chrystusa, który jest obrazem Boga.” (2 Korynt. 4:4) Tak więc Słowa Chrystusa czy Jego Prawa zostają zasiane w sercu człowieka, który będzie wzrastał, osiągając dojrzałość i tym samym osiągając owoców Ducha, czyli obrazu Chrystusa. (więcej o obrazie Boga można znaleźć na 5 stronie)

Jako przykład, w konfiguracji nasienia znajdziemy nauczanie: „Nie stawiajcie oporu temu, który was krzywdzi”, które przez Ducha Świętego wzrośnie i rozwinie się w długotrwałą cierpliwość, która jest częścią obrazu Pana.

Ta prawda jest niezwykle ważna, aby móc zrozumieć dlaczego musimy narodzić się z Jego Słowa i jak nasze powtórne narodziny następują. „Jego Słowo/prawa” będą musiały narodzić się w nas, wzrastać, aby w końcu połączyć się

z Nim/być jednym z wcielonym Słowem. (Modle się... aby wszyscy stanowili jedno w Nas. Jan 17:21) Nie mylmy się żyjąc z przekonaniem, że wystarczy tylko wierzyć w ofiarę Pana Jezusa. Bez otrzymania Jego Nasienia/Słowa, które zostanie zasiane w naszych sercach, nie będzie nowego człowieka. W innym przypadku ta wiara jest martwa i nas nie zbawia!

Nierozzerwalny związek między Jego Słowem a powtórным narodzeniem ukazał nam Pan Jezus w przypowieści o siewcy, jak i również w wielu innych miejscach. W tej przypowieści, Ewangelia o Królestwie/Słowie Chrystusa jest opisana jako nasienie Boże, które jest zasiane w sercu człowieka i z którego wypływa nowe życie. (Nasieniem jest słowo Boże. Łukasz 8:11; przeczytaj też Mateusz 13:19)

Apostoł Jakub wznawia i wzmacnia tę naukę Pana, która mówi nam, że człowiek ma udział w zbawieniu tylko wtedy, gdy przyjmie Słowo w nim zasadzone. (Przyjmijcie w duchu łagodności zaszczerpione w was Słowo, które ma moc zbawić dusze wasze. Jakub 1:21)

Apostoł Piotr także nam przypomina o tym nasieniu, którym jest Słowo/ Ewangelia Chrystusa. (Jesteście bowiem ponownie narodzeni nie z ginącego nasienia, ale z niezniszczalnego, dzięki Słowu Boga, które jest żywe i trwa na wieki. Właśnie to Słowo ogłoszono wam przez Ewangelię. 1 List Piotra 1:23, 25)

Również apostoł Paweł, podobnie jak pozostali dwaj apostołowie, mówi nam, że powtórne narodziny następują przez Słowo Chrystusa/Ewangelię Królestwa. (Ja to właśnie przez Ewangelię zrodziłem was w Chrystusie Jezusie. 1 Korynt. 4:15)

Tak jak trzy główne elementy w naturalny sposób uczestniczą w narodzinach rośliny, mianowicie - ziemia, nasienie i woda, tak w nowym narodzeniu odnajdujemy trzy główne elementy: serce człowieka, Słowo Chrystusa i Ducha Świętego.

Serce człowieka przypomina ziemię. (Ziarno w żyznej ziemi oznacza tych, którzy wysłuchawszy słowa sercem szlachetnym i dobrym, zatrzymują je i wydają owoc przez swą wytrwałość. Łukasz 8:15)

Słowo Chrystusa/Jego nauczanie to Nasienie, z którego kiełkuje życie. Z tego ziarna wyrasta nowe życie i ma w swoim składzie składniki, z których wyrośniemy, aby osiągnąć postawę wielkiego człowieka. (Włóżę prawa Moje (nasienie) w ich serca, także w umyśle ich wypiszę je. Hebrajczycy 10:16)

Uwaga! Nie mylmy Słowo Chrystusa, które jest nasieniem, o którym Pismo mówi, że miało nadejść, z Prawem Mojżesza, które zostało dane ze względu na wykroczenia. (Na cóż więc Prawo? Zostało ono dodane ze względu na wykroczenia. Galatów 3:19)

Duch Święty jest trzecim obowiązkowym elementem. Tak jak nasienie biologiczne nie wykiełkuje, jeśli nie ma wody, tak nasienie Boże nie kiełkuje bez Ducha Świętego. (...przez odnawianie Ducha. Tytus 3:5; ...narodzony z Ducha. Jan 3:8)

Ziemia/serce człowieka

W przypowieści o siewcy są cztery rodzaje gleby/ziemi:

1. Ci, którzy słuchają Słowa Królestwa i nie wierzą, ponieważ ich nie rozumieją. W tym przypadku ziemia jest bita, serce twardnieje. (Mateusz 13:19; Łukasz 8:12)

2. Ci, którzy słyszą Słowo Królestwa i otrzymują je na jakiś czas. (Nasienie spadło na skalistą ziemię. Mateusz 13:20)

3. Ci, którzy słuchają Słowa Królestwa, przyjmują ich, lecz troski doczesne i ułuda bogactwa... (Nasienie, które posiane było między ciernie. Mateusz 13:22)

4. Ci, którzy słuchają Słowa Królestwa i przyjmują ich w dobrym sercu. Ostatni przypadek pokazuje nam czystą, żyzną ziemię. (Nasienie, które spadło na dobrą ziemię. Mateusza 13:23)

W pierwszej kategorii ludzi serce jest stwardniałe, a Nasienie nie kiełkuje. W drugiej i trzeciej kategorii ludzi znajdują się wszystkie elementy niezbędne do kiełkowania. Ziemia, Nasienie i Duch Święty są obecne, powodując kiełkowanie nowego życia. Jednak w drugiej kategorii, ziemia nie ma wystarczającej ilości gleby, aby doprowadzić nowego życia do dojrzałości/owocowania, a w trzeciej, gleba nie jest przygotowana/oczyszczona. Czwarta kategoria to dobre serce, które przyjmuje zasiane w niej Nasienie/Słowo, a następnie poprzez odnowienie i działanie Ducha Świętego rośnie i rodzi Owoc Ducha.

Jeśli Pismo Święte mówi nam o wielu rodzajach ziemi, bardzo ważne jest, aby zbadać siebie, aby zobaczyć, jakiego rodzaju glebą my jesteśmy. (Wykarczujcie swoje karczowiska i nie rzucajcie nasienia w ciernie! Jeremiasz 4:3)

Nasienie Boże, jego skład

Jak wiemy, ludzki zarodek obejmuje wszystkie komórki, które w swojej całości tworzą przyszłego człowieka, który będzie się urodził: serce, oczy, mózg... wszystko na skalę mikrobiologiczną i wszystkie na swoim miejscu, bez żadnych błędów.

Zobaczymy, że dzieje się tak również w przypadku nasienia Bożego. Wszystkie podstawowe elementy obrazu Boga są zawarte w tym boskim nasieniu. (...nowy człowiek, stworzony na podstawie obrazu Boga. Efez. 4:24) Nasienie ma w swoim składzie wszystkie informacje genetyczne, Prawa Królestwa, lub innymi słowy, przykazania Chrystusa. Każde nauczanie Chrystusa jest podstawowym składnikiem obrazu Pana. (...blask Ewanagelii chwały Chrystusa, który jest obrazem Boga. 2 Korynt. 4:3)

Bóg zasada w naszych sercach ziarno „które miało nadejść” / Słowo

Nasienie/Ziarno Słowo Chrystusa



Chrystusa, lub innymi słowy, przepisuje konfigurację genetyczną Jego obrazu. (Włóżę prawa Moje (nasienie) w ich serca... Hebrajczy 10:16)

Poniżej wymieniamy kilka informacji genetycznych/nauk Królestwa, których można odnaleźć w składzie Bożego Nasienia:

1. Nie stawiajcie oporu złemu. (Mateusz 5:39)
2. Temu, kto chce prawować się z tobą i wziąć twoją szatę... (Mateusz 5:40)
3. Nie sądzcie, abyście nie byli sądzeni. (Mateusz 7:1)
4. Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara. (Łukasz 20:25)
5. Strzeżcie się, abyście nie zniesławiali. (Mateusz 18:10)

Duch Święty wykiełkuje zasiane w nas ziarno, innymi słowy wykiełkuje każde przykazanie i pracować będzie nad naszym wzrostem i doskonałością. Na przykład: Zasianie w nas jest nauczanie o brak sprzeciwu, które Duch zaowocuje w: pokój, długotrwałą cierpliwość, łagodność, dobroć. (Za sprawą Ducha Świętego... upodobamy się do Jego obrazu. 2 Korynt. 3:18; Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. Jan 16:13)

Wszystkie nauki Pana są niezbędne i stanowią "surowy materiał", z którego powstanie gotowy produkt. Żadnego nauczania nie można odłożyć na bok. Każde z nich jest pierwotną komórką, podobnie jak komórki ludzkiego zarodka, które przez wzrost stają się częścią obrazu Pana, gdyż żadna z nich nie zostanie umieszczona w nasieniu bez celu.

Każde nauczanie przyczynia się do kształtowania w nas obrazu Chrystusa. Duch Święty żadne nauczanie nie zostawi na bok i będzie z nami współpracować podczas naszego rośnięcia. Żeby było jasne - Bóg nie zabierze nas do Swojego wiecznego Królestwa tylko na podstawie mentalnej wiary w ofiarę Pana, jak twierdzą niektórzy, lecz musimy powtórnie się narodzić z Jego nasienia i wzrastać do miary wielkości Chrystusa, mianowicie tak, jak jest napisane. (...aż dojdziemy wszyscy razem do człowieka doskonałego, do miary wielkości według Pełni Chrystusa. Efez. 4:13)

Zadajmy sobie pytanie: co by się stało, gdybyśmy rozdrobnili ziarno i wyciągnęli z niego pewnych przykazań/pewne nauczania? Czy nadal moglibyśmy mówić o narodzinach z Boga? Wyobraźmy sobie, co by się stało, gdybyśmy rozdrobnili kawałek organicznego ziarna. Jak by to było usunąć komórki odpowiadające za wątrobe, serce lub mózg? Czy nadal będą narodziły się z tego ziarna?

Dobrze byłoby zrozumieć, że jeśli nie zaakceptujemy panowania Chrystusa we wszystkich rzeczach i nie przyjmujemy wszystkiego, co On powiedział, nasienie nie będzie pełne i nie wykiełkuje. (Gdy ktoś słucha Słowa o Królestwie i go nie rozumie, przychodzi Zły i porywa to, co zasiane jest w jego sercu. Mateusz 13:19)

Jeśli będziemy nieposłuszni tylko jednemu przykazaniu, Duch nie będzie mógł użyć tej nauki, aby ukształcić w nas Swój obraz. (Celem przykazań jest miłość. 1 Tym. 1:5)

Jeśli nie zaakceptujemy nauk Pana dotyczących sprzeciwu, sądenia, samozaparcia, miłowania... nasienie nie będzie zawierało rzeczy niezbędnych do kiełkowania niebiańskiego życia. Bóg odnawia przez Ducha Świętego tylko tych, którzy są Mu w pełni posłuszni. (Mamy świadectwo Duch Świętego, którego Bóg udzielił tym, którzy Mu są posłuszni. Dzieje Apost. 5:32; ...przez odnawianie Ducha. Tytus 3:5)

Poniżej znajdują się niektóre nauki, których brakuje w sercach wielu. One nie są akceptowane przez wielu uważających się za „powtórnie narodzonych”:

1. Oddajcie Cezarowi to, co należy do Cezara. (Łukasz 20:25)

2. Nie stawiajcie oporu złemu. (Mateusz 5:39)

3. Miłujcie waszych nieprzyjaciół. (Łukasz 6:28)

4. Jeżeli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wyście powinni sobie nawzajem umywać nogi. (Jan 13:14)

Sprawdźmy: Czy te nauki są dla ciebie za dużo i nie możesz ich znieść? (A spośród Jego uczniów, którzy to usłyszeli, wielu mówiło: “Trudna jest ta mowa. Któż jej może słuchać?” Jan 6:60)

Musimy zrozumieć, że nie będą możliwe ponowne narodziny z Boga, jeśli zlekceważymy prawa Królestwa / Słowo Chrystusa, które jest w naszych sercach



**Ziarno, któremu
brakuje części infor-
macji genetycznej,
części Nauczania
Chrystusa.**

zasiane. (Przyjmijcie w duchu łagodności zaszczepione w was Słowo, które ma moc zbawić dusze wasze. Jakub 1:21; ...Włożę prawa Moje w ich serca. Hebr. 10:16)

Żadnego nauczania nie można odłożyć na bok. Każde ma swój własny cel i żadne nie zostało podane losowo. Niektóre zostały podane z celem oczyszczenia/przygotowania ziemi, np. pozbycie się: sądenia, potępiania, żądź ciała i oczu... a inne są dla uzyskania długotrwałej cierpliwości, życzliwości, pokoju, miłości...

Tylko przestrzegając przykazania Chrystusa będziemy mogli pozbawić starego człowieka i jego czynów, i przydziać się w nowego człowieka stworzonego na obraz Boga. (Przyobleczcie człowieka nowego, stworzonego na obraz Boga. Efez. 4:24)

Ubranie nowego człowieka musi mieć w swojej tkaninie dobroć, cierpliwość, łagodność, miłość... (Przyobleczcie się w serdeczne miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość, długotrwałą cierpliwość. Na to zaś wszystko *przyobleczcie się* miłością. Kolos. 3:12, 14) Jest to strój weselny/cechy nowego człowieka, których muszę założyć, aby zostać podobnym do Pana Jezusa.

Zachęcamy cię, abyś nie czytał Pism przypadkowo, ale uważnie je przestudiował. Szukaj i zachowuj nauki, dzięki którym będziesz w stanie oczyścić swoją ziemię, a następnie szukaj i zachowuj nauki, dzięki którym będziesz kultywował w sobie Owoc Ducha, czyli obraz Chrystusa.

W następnych stronach, jako przykład badania, pisać będziemy o temacie „zniesławienia” i „miłowania”. Podejmiemy kilka poleceń, które nam pomogą

wyeliminować sądzenia, potępienia i zniesławienie z naszego życia; i kilka innych nauk, które przyniosą nam nowe życie, tzn. błogosławienia/miłowania, życzliwości, pokoju...

Zła mowa/zniesławianie to jedna z rzeczy całkowicie zakazanych w Królestwie Bożym. Jeśli spojrzymy na anioły, które są w nieustannej obecności Boga, nie odważą się one złamać prawa Królestwa dotyczące sądu i oszczerstw. Nie ważą się osądzać nawet Szatana i zrobić mu wyrzuty. (Archanioł Michał, tocząc rozprawę z diabłem, gdy spierał się o ciało Mojżesza, nie odważył się rzucić wyroku bluźnierczego, ale powiedział: "Pan niech cię skarci!" Juda 1:9; Tymczasem aniołowie, których siła i potęga jest większa, nie wnoszą przeciwko nim przed Pana przeklinającego wyroku potępienia. 2 List Piotra 2:11)

Można zauważyć, że w naszej naturze leży wzajemne osądzanie, potępienie się nawzajem, a następnie zła mowa o osobie, której osądzamy. Większość ludzi należy do kategorii osób osądzonych; od rodziny do tych, którzy nami rządzą.

Wielu z nas usprawiedliwia się w następujący sposób: "Ale kiedy mówię źle o kimś, ja mówię tylko prawdę." Mimo wszystko, Pismo Święte zabrania nam złej mowy o kimkolwiek. (Przypomnij im, aby nie mówili źle o nikim. Tytus 3:2)

Aby zaobserwować, jak bardzo dotknięci jesteśmy grzechem oszczerstwa, musimy szczerze zbadać samych siebie. Sprawdźmy się przez kilka dni z rzędu, odnotowując pod koniec każdego dnia w zeszycie osoby, o których źle mówiliśmy. To badanie pokaże nam, gdzie jesteśmy. Jeśli sprawdzisz siebie i będziesz ze sobą szczerzy, zdziwisz się, że masz życie, w którym dominuje złe myślenie i mówienie.

Musimy zauważyć, że zanim zaczniemy kogoś zniesławiać/potępiać, następują w nas wiele wstępnych rzeczy, które nie są dla nas zauważalne. Jeśli nie będziemy zwracać na nie uwagi, nieuchronnie doprowadzą nas one do złego mówienia.

Zanim zaczniemy źle o kimś mówić, musimy najpierw osądzić tę osobę i w ten sposób ignorować przykazanie, które nam mówi, aby nikogo nie osądzać. (Nie sądzicie, a nie będziecie sądzeni. Łukasz 6:37) Często wzywamy przyjaciela do wzmocnienia naszego sądu. Druga rzecz, która przychodzi po sądzie, jest potępienie, które przychodzi, ponieważ nie przestrzegamy kolejnego przykazania Pana. (Nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni. Łukasz 6:37) Trzecią rzeczą jest brak przebaczenia. (Odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone. Łukasz 6:37; Jeśliby miał ktoś zarzut przeciw drugiemu: jak Pan wybaczył wam, tak i wy! Kolos. 3:13)

A następnie, aby grzech był jak najbardziej kompletny, lekceważymy również przykazanie Pana dotyczące zniesławienia. (Strzeżcie się, abyście nie zniesławiali. Mateusz 18:10) Jeśli zbadamy siebie szczerze, przekonamy się, że większość z nas, gdy tylko znajdzie okazję, trąbi się na innych, których wcześniej osądził i potępił. Prześlemy naszą gorzką zazdrość innym, którzy z kolei przekażą ją dalej, niszcząc w ten sposób wielu. „Niemądry, kto bliźnim pogardza.” (ks. Przysłów 11:12)

Aby odziedziczyć Królestwo Boże, będziemy musieli porzucić ten poważny grzech, oczyścić swoją ziemię, wyjąc go z naszych serc, ponieważ oszczercy nie

odziedziczą Królestwa Bożego. (1 Korynt. 6:10)

Tak więc nie odniesiemy sukcesu, jeśli najpierw nie zrezygnujemy z osądzania, potępiania, jeśli nie nauczymy się wybaczać tym, którzy nas krzywdzą. (Jeśliby miał ktoś zarzut przeciw drugiemu: jak Pan wybaczył wam, tak i wy! Kolos. 3:13)

Dla tego, kto chce żyć w Królestwie Bożym, kolejną istotną rzeczą, którą musi zrobić, to zerwanie przyjaźni z tymi, którzy praktykują zniesławienie, nawet jeśli są braćmi w zgromadzeniu. (Dlatego pisałem wam wówczas, byście nie przedstawiali z takim, który mimo, że nazywa się bratem, w rzeczywistości jest... oszczercą. 1 Korynt. 5:11, 13) Musimy to zrobić, ponieważ grzech ten zanieczyszcza i rozmnaża się jak trąd. (Wskutek złych rozmów psują się dobre obyczaje. 1 Korynt. 15:33; Wyjdźcie spośród nich i odłączcie się od nich, mówi Pan, i nie tykajcie tego, co nieczyste, a Ja was przyjmę. 2 Korynt. 6:17)

Błogosławienie/miłowanie to jedna z powyższych rzeczy, przygotowanych dla nas przez Boga. (Jeśliście więc razem z Chrystusem powstałi z martwych, szukajcie tego, co w górze. Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na ziemi. Kolos. 3:1-2)

Błogosławienie jest przeciwieństwem oszczerstwa. Miłowanie wyklucza oszczerstwa tak jak oszczerstwo wyklucza miłowania. (Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo. Tak być nie może, bracia moi. Czyż z tej samej szczeliny źródła wytryska woda słodka i gorzka? Jakub 3:10-11)

Aby błogosławić i miłować, musimy uwolnić głębę od grzechu złej mowy; nie siejmy błogosławieństwa między ciernie zniesławiania. (Wykarczujcie swoje karczowiska i nie rzucajcie nasienia w ciernie! Jeremiasz 4:3) Będziemy musieli kierować się Duchem Świętym i przestrzegać przykazań Pana dotyczących błogosławieństwa - wymieńmy kilka z nich:

1. Miłujcie waszych nieprzyjaciół, błogosławcie tych, którzy was przeklinają. (Mateusz 5:43-44) Błogosławcie tych, którzy was prześladują. (Rzymianie 12:14)

2. Błogosławcie! Do tego bowiem jesteście powołani. (1 List Piotra 3:9)

3. Nie stawiajcie oporu złemu. Temu, kto chce prawować się z tobą i wziąć twoją szatę... (Mateusz 5:39-41) Opuuszczajcie, a będzie wam odpuszczone. (Łukasz 6:37).

Będziemy mogli błogosławić i miłować tak długo, jak przestaniemy zniesławiać. Będziemy musieli uwolnić się od gniewu, nie osądzać, nie potępiać, nie sprzeciwiać się temu, który nas krzywdzi i być gotowi pozwolić temu, który bierze naszych dóbr i wybaczyć mu, a jeśli jest głodny, karmić naszego nieprzyjaciela...

Ta postawa błogosławienia nawet tego, który nas prześladuje, nie leży w naturze zmysłowego człowieka, nie przychodzi ona sama z siebie, lecz jedynie poprzez przestrzeganie Słów Chrystusa. Takie podejście do tych, którzy nas krzywdzą, wiąże się z miłością, którą zmysłowy człowiek nie zdołał pojąć.

Jeśli zbadamy siebie szczerze, wielu z nas odkryje, że nie nauczyli się dobrze mówić i nigdy (być może) nie pobłogosławili tego, który ich skrzywdził. Przekonamy się wtedy, że nie przestrzegaliśmy przykazań dotyczących złego mówienia,

ani przykazania o błogosławieniu i miłowaniu. (Miłujcie waszych nieprzyjaciół, błogosławcie tych, którzy was przeklinają. Mateusz 5:43-44)

Sprawdź się: błogosławisz czy oczerniasz? Nie myl się, wierząc, że będziesz w stanie błogosławić, jeśli nadal będziesz się gniewał, osądzał, potępiał... To ci tylko przyniesie nieporządek wraz ze złą mową, a nie błogosławienia. (Jakub 3:16)

Zadaj sobie najpoważniejsze pytanie: czy nasienie, które zostało do tej pory zasiane w twoim sercu, jest nasieniem Boga? Czy otrzymałeś przykazania/prawa Pana dotyczące zniesławienia/błogosławienia? Jeśli otrzymałeś, czy ich strzeżesz? Czy przyniosły owoce? Sprawdź się dokładnie przez tydzień lub dwa, a zobaczysz, gdzie się znajdujesz.

Zbadaj się uważnie: czy jesteś upominany przez Ducha, gdy źle mówisz? Przeanalizuj siebie, jeśli żyjesz nowym życiem, do którego zostałeś powołany, ponieważ wielu z nas jest powołanych do błogosławienia, ale niewielu to czyni. (Błogosławcie! Do tego bowiem jesteście powołani, abyście odziedziczyli błogosławieństwo. 1 List Piotra 3:9)

Jeśli źle mówisz o rządzie, o politykach, o ludziach w systemie opieki zdrowotnej, o sąsiadach... lub ktokolwiek cię skrzywdził w taki czy inny sposób, oznacza to, że nic jeszcze nie nastąpiło, to znaczy, że nowe życie jeszcze się nie rozpoczęło! (Jeżeli więc ktoś pozostaje w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto wszystko stało się nowe. 2 Korynt. 5:17-18)

Musimy zrozumieć, że dla zrodzonego z Boga człowieka, zniesławienie lub jakikolwiek inny grzech to tylko wypadki, a nie sposób na życie! (Każdy, kto narodził się z Boga, nie może grzeszyć. 1 List Jana 3:8)

Pan Jezus mówi nam, że tylko jeśli nienawidzimy starego człowieka, jeśli porzucimy starych rzeczy, będziemy mogli rozpocząć nowe życie w Królestwie Bożym, a będzie to *życie Jego uczniostwa/niewolnictwa*. (Jeśli kto przychodzi do Mnie, a nie ma w nienawiści... siebie samego, *nie może być moim uczniem*. Łukasz 14:26)

Pan wejdzie z nami do Nowego Przymierza tylko wtedy, gdy porzucimy naszą własną wolę, zaakceptujemy Go jako Naszego Pana i podporządkujemy się Jego naukom. Od tego momentu zaczyna się nowe życie, życie uczniostwa. Stajemy się Jego uczniami od dnia, w którym przyjmujemy Go we wszystkim jako Nauczyciela i Pana.

Jest to moment, kiedy Bóg rozpoczyna Swoje dzieło doskonałości i dokończy je tylko wtedy, gdy pozostaniemy mu wierni. (Ten, który zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Chrystusa Jezusa. Filipian 1:6)

Bycie uczniem Chrystusa oznacza bycie zapisanym do Jego szkoły, uczenia się od Niego nowych rzeczy i przyswajanie ich, będąc one absolutnie niezbędne dla naszego życia w Królestwie. Stajemy się Jego uczniami od pierwszego dnia nowego życia.

W szkole Chrystusa jesteśmy sługami Boga, podlegamy Mu we wszystkim, aby osiągnąć nasze uświęcenie. (Teraz, po oddaniu się na służbę Bogu, jako owoc zbieracie uświęcenie. A końcem tego - życie wieczne. Rzymianie 6:22) Ponowne narodziny są początkiem życia ucznia, a rezultatem uczniostwa Boga i działania przez Ducha jest człowiek na obraz i podobieństwo Boga.

Pytania do osobistego badania i autorefleksji

- Sprawdź samego siebie, czy się powtórnie narodziłeś? Czy spełniasz warunki ponownego narodzenia z Boga? Czy porzuciłeś rzeczy świata? Czy zawarłeś przymierze z Panem? Czy w twoim życiu wciąż istnieją przyjemności świata: telewizja, wyjazdy nad morzem...? (Nie miłujcie świata ani tego, co jest na świecie! Jeśli kto miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca. Wszystko bowiem, co jest na świecie, a więc: pożądliwość ciała, pożądliwość oczu i pycha tego życia nie pochodzi od Ojca, lecz od świata 1 List Jana 2:15-16)

- Sprawdź się: czy podlegasz wyznaczonym przez Boga organom, czy unikasz płacenia podatków, czy praktykujesz zniesławienia lub błogosławienia?

- Czy szukałeś Królestwa doskonałości, pokoju i miłości jak ukrytego skarbu? Przyszedłeś do Drzwi Królestwa, słyszałeś nauki Chrystusa i czy ich przyjąłeś?

- Czy otrzymałeś całe zasiane w twoim sercu Słowo, czy tylko fragmenty?

- Jeśli przystąpiłeś do Nowego Przymierza, czy powiedziałeś Mu, że będziesz słuchać i robić wszystko, co powiedział? Obiecałeś zachować prawa, które ustanowił w twoim sercu? Czy są to prawa doskonałości, świętości i miłości? (Nadchodzą dni, mówi Pan, a zawrę z nimi... przymierze nowe; Zapisze prawo moje w ich myśli... Hebr. 8:8)

- Czy wyrzekłeś się samego siebie, opróżniłeś się, pozwalając, aby Słowo zasiane w twoim sercu działało? (Łuk. 9:23) Czy może zasiano je między cierniami? (Jerem. 4:3)

- Czy jest On Panem twojego życia, czy zatrzymałeś się na etapie mówienia "Panie, Panie!"; nie robiąc wszystkiego, czego powiedział?

- Czy istnieje jakaś nauka Pana, której nie przestrzegasz? (sprawdź z Mateusz 12:36; Mateusz 18: 9-10; Tytus 3:2; Mateusz 5: 38-48; Łukasz 9:23; Łukasz 14:26)

- Czy istnieje przykazanie, z którym się nie zgadzasz? (zobacz Jan 13:13-17; Mark 10:11-12; Mateusz 19:9; Mateusz 22:21)

- Czy spełniasz wymaganych warunków do bycia uczniem Pana? (Kto nie nosi swego krzyża, a idzie za Mną, ten nie może być moim uczniem. Łuk. 14:26, 27)

Prosimy cię, będąc sam ze sobą, żebyś sprawdził, w jakiej sytuacji się aktualnie znajdujesz. Twoja wieczność od tego zależy!

Dobrze jest samemu się badać w świetle Słowa i zapytać się, czy... lub jakiego rodzaju przymierza/powtórnych narodzin się miało. Czy są wyniki? Czy jest w nas obraz Boga? Czy świadomie pracujemy, aby stawać się coraz bardziej podobni do Pana? Czy można zobaczyć owoce dzieła Ducha? Czy jesteśmy prześladowani z powodu prawości?

Nie myl się, wierząc, że praktykując nauczania grupy, do której należysz, zadowolisz Pana. On przy stole usiądzie tylko z tymi, którzy będą tacy, jak On.

Jeśli jeszcze nie szukałeś doskonałości jak skarbu, zacznij teraz. Niech więc Bóg poprowadzi twoje kroki do czystego zgromadzenia, abyś mógł zdrowo osiągnąć świętości! (Uciekaj przed młodzieńczymi pożądaniem, a zabiegaj o prawość, wiarę, miłość, pokój - wraz z tymi, którzy wzywają Pana czystym sercem. 2 Tymoteusz 2:22)

Ta broszura jest bezpłatnie rozpowszechniana.

Jeśli uważasz, że może ona kogoś obudzić,
prosimy ją dobrowolnie dystrybuować.

Możesz skontaktować się z nami przez:
tel. **+40,747,984,952** oraz **+40 760,076,926**
lub pocztą elektroniczną na: **kontakt@anabaptysci.pl**

Pismo nam mówi, iż Bóg przewidział w swoim planie stworzenie istot mających Jego cech, mających Jego obraz i podobieństwo. (Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył. **księga Rodzaju 1:27**)

Stworzenie miało na celu wspólne życie człowieka z Bogiem, zgodnie z prawami panującymi w Jego Królestwie. Człowiek jednak został oszukany przez Szatana i w ten sposób rozdzielił się od Boga, tracąc Jego obraz/podobieństwo. (Byliście umarłymi na skutek waszych występków i grzechów... **List do Efezjan 2:1**)

Słowo nam pokazuje, że jeszcze zanim stworzył świat, Bóg miał na myśli możliwość spadku i przygotował rozwiązanie do rehabilitacji i doskonalenia człowieka. (W Nim wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem. **List do Efezjan 1:4**)